

பேரறிஞர் கலாநிதி க. சொக்கலிங்கம் ஆசிரியர் நினைவாக...

சொக்கன்

20-02-2005

ரொரன்டோ கண்டா

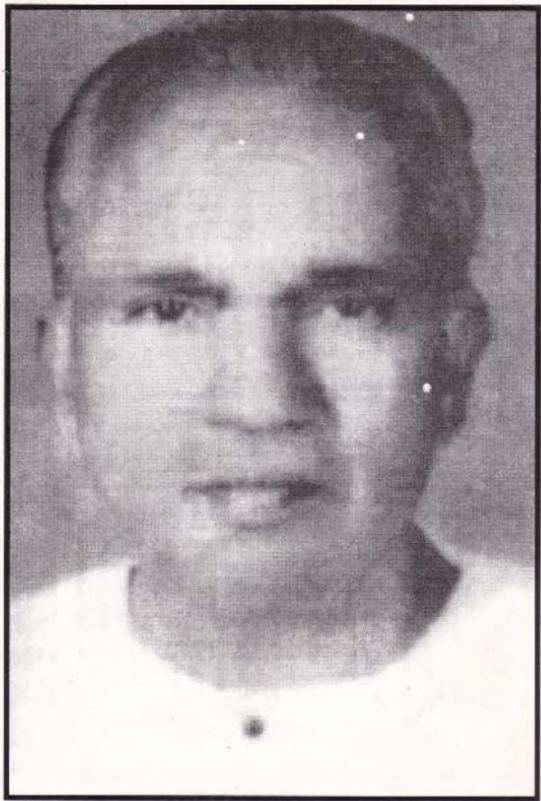
நாட்டுப்பற்றாளர் நாடிய புனைபெயர்கள்

சொக்கன், ஆராவமுதன், அடியவன், வேணிலான், தேனீ, சுடலையூர்ச் சுந்தரன், பொய்யாம்மொழியார், சோனா, திரிபுராந்தகன், கன்றுக்குட்டி, ஞானம், ஈழத்துப் பேய்ச்சாத்தன், குறளன், ஜனனி, சாம்பவன், சட்டம்பியார், எதார்த்தன், பாலன், பழையவன், வீரசிங்கம், ஈழசேனன்.

சொக்கனை நாடிச்சென்ற கெளரவங்கள்

குகழீ, முதறிஞர், சாகித்திய இரத்தினம், செந்தமிழ் வித்தகர், இலக்கியச் செம்மல், தமிழ் மாமணி, நாட்டுப்பற்றாளர், நாவலர், இலக்கிய கலாநிதி.

²
 சிவமயம்
 நல்லைக் காஞ்சன்
 நங்பாள் துணை
 "உனக்கு நியே உன்மையாப் இரு"
 "To Thine ownself be true"

கலாநிதி வித்துவான்
க. சொக்கலிங்கம்
"சொக்கன்"

நினைவன்புக் காணிக்கை

யாழ். இந்துக் கல்லூரியில் பத்தாண்டுகளாக
 ஆற்றிய அளப்பரிய
 ஆசிரியப் பணியின் நினைவாக
 யாழ்-இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம் - கன்டா
 ஆதரவு நல்குகிறது

முதறிஞர் சொக்கனின் சேவை நிரல்

ஆசிரியர் பயிற்சி

பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி 1950-1951

ஆசிரியர் பணி

வதுளை ஊவாக் கல்லூரி 1952-1953

டிப்புளோமா கல்வி

பேராதனை பல்கலைக்கழகம் 1953-1955

ஆசிரியர் பணி

அனுத்கம (தர்காநகர்) சகீராக் கல்லூரி |

கற்றன் சென்யோன் பொஸ்கோ கல்லூரி |

கைதடி விக்னேஸ்வராக் கல்லூரி | 1955-1963

புத்தளம் சகீராக் கல்லூரி |

யாழ். இந்துக்கல்லூரி | 1963-1973

அதிபர் பணி

சாவகச்சேரி கோட்டான்தீவு |

-றோமன் க.த.க. பாடசாலை |

சிலாபம் கத்தோலிக்க ம.வித்தியாலயம் | 1973-1975

முல்லைத்தீவு மத்திய வித்தியாலயம் |

நீரவேலி அத்தியார் இந்துக் கல்லூரி |

அரியாலை ஸ்ரீ பார்வதி வித்தியாசாலை |

ஆசிரிய கலாசாலை

விரிவுறையாளர் 1976-1979

கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை

பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை 1980-1981

அதிபர் பணி:(தொடர்)

கோண்டாவில் இராமகிருஷ்ண ம.வி.

நல்லூர் கிறிஸ்தவ த.க. பாடசாலை | 1979-1989

கோண்டாவில் இந்து ம. வி |

கொத்தணி அதிபர்

கோண்டாவில் இராமகிருஷ்ணா ம.வி. 1989-1990

ஓய்வு பெற்றது 1-6-1990

யாழ். பல்கலைக் கழக பகுதிநேர விரிவுறையாளர். 1991

முதறிஞர் கலாநிதி தந்த பொக்கிழங்கள் (கிடைத்த தகவல்களின்படி)

1. இலக்கியக் கருவுலம்.
2. கட்டுரைக் கோவை, (பாகங்கள் 1-4)
3. உரை நடைத் தெளிவு
4. தமிழ் இலக்கிய விளக்கம்,
5. தெய்வப் பாவை
6. தமிழ்ப் பேரன்பர் - வித்துவான் வேந்தனார்
7. மாருதப்பிரவல்லி
8. சிங்ககிரிக் காவலன்
9. மனோன்மணி
10. சத்தியஜித்ரேயின் பத்திக் சந்த
11. கடல்
12. இந்து நாகரீகம் (பாகங்கள் 1-3)
13. சீதா
14. சைவநெறி (பாகங்கள் 1-3)
15. இந்து சமய பாடம்
16. உரை நடைத் தெளிவு
17. மருதத்திணை
18. பாலையும் சோலையும்
19. நெடும்பா
20. சிலம்பு பிறந்தது
21. அக்கரைச் சீமையின் அநுபவங்கள்
22. தமிழ் இலக்கியம் விருப்பத்துக்குரியது
23. முன்னீச்சரத்து ஸ்ரீ வடிவாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்
24. நல்லூர் நான் மனிமாலை
25. தொடரியங்கள்
26. சைவநெறிப்பயிற்சி (பாகங்கள் 1-2)
27. சலதி
28. தமிழ் இலக்கிய வினா விடை
29. திருக்குறள் (அறத்துப்பால்)
30. படிப்பது எப்படி
31. பைந்தமிழ் வளர்த்த பதின்மர்
32. போக்கிரி முயலாரின் சாகசங்கள்
33. பக்தி அழுதம்

34. நல்லூர்க் கந்தன் திருப்புகழ்
35. திருக்குறள் தெளிவுரை
36. பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்
37. சொக்கன் சிறுகதைகள்
38. கட்டுரைப் பூந்துணர் 1-2
39. இருபெரும் நெறிகள்
40. சேர். பொன் இராமநாதன் வாழ்க்கை சுருக்கம்
41. பாரதி பாடிய பராசக்தி
42. நாவலர் நாவலரான கதை
43. அறநெறிப்பா மஞ்சரி
44. ஞானக் கவிஞர்கள்
45. நஷ்டகேதன்
46. சைவம் வளர்த்த தையலர்
47. ஸழத்து தமிழ் நாடக இலக்கிய வளர்ச்சி

இலக்கிய உலகிற்குச் சமர்ப்பணம்

தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக அஃதிலார்
தோன்றலிற் தோன்றாமை நன்று

சொக்கண்ணா என் அண்ணா!

திரு. சி. சந்தியாபிள்ளை

தலைவர், யாழ் இந்து பழைய மாணவர் சங்கம்- கனடாக் கிளை

“சொக்கண்ணா”, “என்னண்ணா” இந்த இரண்டு சொற்களையும் தான் என் அன்பு ஆசிரிய நண்பருடன் யாழ் இந்துக் கல்லூரி வளாகத் தில், காலைவேளையில், பாடசாலை நாட்களில் முதன்முதலாக சந்திக்குப்போது ஒருவருக்கொருவர் தெரிவிக்கும் வாழ்த்து, “வணக்கம்”. நின்று கதைப்பதற்கு நேரமில்லை. காரணம் பாடசாலை ஆரம்ப நேரத்தில் யாழ். இந்துக் கல்லூரியில் கடைசி சுத்திகரிப்பு தொழிலாளி தொடக்கம் அதிபர்வரை “On The Double” இல் தான் இயங்கிக்கொண்டிருப்பார்கள். பதினெண்து நிமிடத்தில் மூன்று தரம் மணி அடிக்கும். அனேகமாக ஐந்நாறு யார் தூரத்துக்குக் கேட்கும். இக்குறுகிய நேரத்தில் இரண்டாயிரத்து முன்னாறு மாணவர்கள், எழுபது ஆசிரியர்கள், சிற்றுழையர்கள் போன்றவரில் எழுபத்தைந்து வீதமானோர் இந்த வாயில் வழியாக முண்டி இடித்துக் கொண்டு நுழைவார் கள். அனேகமாக நான் அவ் வேளையில், அந்த நுழைவாயிற் பகுதியில் நடமாடிக்கொண்டிருப்பேன், சயிக்கிளில் வரும் ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் ஒட்டப்போட்டி முடிவுக்கோட்டை அடைவதுபோல, ஒரே வேகத்திற்றான் வருவார்கள். கால் நீளமானவர்கள் காலை ஊன்றி இறங்குவார்கள். ஏனையோர் தொப்புத் தொப்பென்று குதித்து இறங்குவார்கள். குதிப்பவர்களில் சொக்கண்ணாவும் ஒருவர். இளைத்துக் களைத்துப்போய் வியர்வை கொட்ட முதுகுப்பற வெள்ளை நாசனல் நனைந்தபடி குதித்ததும் நான் “சொக்கண்ணா” என்பேன் அவர் “என்னண்ணா, இதைப்பிடி அண்ணா” என்று சயிக்கிளை என்னிடம் தள்ளிவிட்டு சிவப்புக் கோடு கீறமுன் கையொப்பமிட காறியாலயத்துள் செல்வார். அங்கிருந்து நேராகப் பிரார்த்தனை மண்டபத்திற்குச் செல்வார். கல்லூரி ஆரம்பித்து இரண்டொரு பாடவேளை சென்றபின் ஆசிரியர் அறையில் தேனீர் கிண்ணத்துடன் காற்றாடியின் கீழ் ஆறுதலாய் இருக்கும் நேரத்தில் என்னண்ணா இன்றைக்கு இளைத்துக்களைப்பாய் வந்தியள் என்று கேட்பேன். என்ன சந்தி வீட்டில் பெடி பெட்டையள் பள்ளிக்கூடம் வாற நேரந்தான் கொப்பி பென் சில் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்குங்கள், ஒன்று இரண்டை ஏற்றிப் பறிக்கவேண்டும், அந்தக் கோயில் கும்பாபிஷேகம், பேச்சுப் போட்டி நாடகப் போட்டி என்று சொல்லிக் கொண்டு காலையிலேயே வந்திடுங்கள், தொடங்கினதை படிச்சு முடிக்கலாம் என்று பார்த்தால் மனுசி அதை வாஸ்கிக் கொண்டுவா இதை வாஸ்கிக்கொண்டுவா என்று கரைச்சல், எங்கடை பெடியளின்றை தமிழ் கொப்பி திருத்துகிறதென்றால் தலை

இடிச்சவேலை என்று இப்படியே இடைக்கிடையே சில நகைச் சுவைகளையும் சேர்த்து அவற்றை எல்லாம் தான் ஒரு சவாலாக ஏற்றுக்கொள்வதாகக் கூறுவார். மேற்படி விடயங்களை நாம் அவதானிக்கும்போது தனி ஒரு மனிதன் இப்படியான பல சுமைகளையும் தாங்கிக்கொண்டு தான் கொண்ட கொள்கையில் தளராது நின்று தன் குடும்பத்துக்கும், மாணவ சமுதாயத்துக்கும், தமிழுக்கும், சமயத்துக்கும் ஒட்டுமொத்தமாக ஈழநாட்டுக்கும் பெருந்தொண்டாற்றிய பெருந்தகை எங்கள் சொக்கண்ணா.

யாழ். இந்துக் கல்லூரியில் சுமார் பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக கடமையாற்றியுள்ளார். சகல மாணவர்களினதும், ஆசிரியர் அதிபர்களினதும் மதிப்பையும் மரியாதையையும் தனது தன்னலமற்ற அயராசேவையினால் பெற்றுக்கொண்ட சொக்கண்ணா கல்லூரியின் விளையாட்டு தொடக்கம் சமயம், மொழி, கலை, கலாச்சார நிகழ்வுகளில் மிக ஈடுபாடு கொண்டதோடு குறிப்பாக சமயம் தமிழ்த்துறை சார்ந்த போட்டிகளில் மாணவர்களை நெறிப்படுத்தி அகில இலங்கை ரீதியான பல போட்டிகளில் பல தங்கப் பதக்கங்களையும் வெற்றிக் கிண்ணமாக பெற்றுக்கொண்டு வந்துள்ளார்.

யாழ். இந்துக் கல்லூரியில், பயிற்றப்பட்ட தமிழ் வித்துவான் பட்டத்துடன் கற்பிக்க ஆரம்பித்த சொக்கண்ணா கலைமாணி (B.A.) முதுமாணி (M.A.) போன்ற இருபட்டங்களையும் அங்கு சேவையாற்றிய பத்து ஆண்டுகளில் பெற்றுக்கொண்டார். இங்கு கற்பித்த காலத்தில் பல கல்விமான்கள், சமயப் பெரியார்கள், வேறும் பலதரப்பட்ட அறிஞர்களினதும் தொடர்பு ஏற்பட்டதனால் தன் தராதரத்தையும் உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆவலும், கல்விச் சமுதாயத்துக்கு குறிப்பாக தமிழுக்கும் சமயத்துக்கும் பெருந்தொண்டாற்றவேண்டும் என்ற அவாவும், மறுபறுத்தே பாரிய குடும்பப் பொறுப்பை சீர்ப்படுத்துவதற்கான பொருளாதார வளத்தை மேம்படுத்தவும் எவ்வளவோ பிரச்சனைகள் மத்தியிலும் தன் அயராத தளராத விடாழுயற்சியினால் சாதித்துக் காட்டியவர் எங்கள் சொக்கண்ணா.

அவரின் சாதனைகளை எங்கள் வருங்கால தமிழ் இளைஞர் சமுதாயம் ஒரு உதாரணமாக எடுத்துக் கொள்வர் என எண்ணுகிறேன். அண்ணா தனது எண்ணத்தைச் சாதிப்பதற்கு சாதகமாகவும், பக்கபலமாகவும் யாழ். இந்துக் கல்லூரி அதிபர்களான மதிப்பிற்குரிய என். சபாரத்தினம், எம். கார்த்தி கேயன், ஈ. சபாலிங்கம் போன்றோர் அவர் பரீட்சைக்கு ஆயத்தப்படுத்துங் காலங்களில் கற்பித்தல் நேரத்தைக் குறைத்தும்

விடுமுறை வழங்கியும் ஊக்கப்படுத்தினர். சுருக்கமாகக் கூறினால் சொக்கண்ணாவின் கல்விப் பெருக்குக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்த பெரும்பங்கு யாழ். இந்துக் கல்லூரியையே சாரும்.

சொக்கண்ணா கல்வித்தராதரம் உயர்ந்ததனால் அவரின் தராதரத்துக்கும், பெறும் ஊதியத்திற்கும் ஒரு சாதாரண ஆசிரியராக தொடர்ந்தும் யாழ். இந்துக் கல்லூரியில் கடமையாற்ற முடியாது. ஒன்றில் அவர் கல்லூரியின் அதிபராக வேண்டும் அல்லது வேறு பதவிகளை ஏற்று மாற்றலாகிக் செல்லவேண்டும். யாழ். இந்துவில் ஒரு வருடமாயினும், எந்த வகுப்பிலும் படித்தால் போதும் அவர் அதிபராகவரக்கூடிய தகைமையை மரபு ரீதியாக பெற்றுக்கொள்வர். அந்த ரீதியில் அவர் விருப்பமின்றியே சாவகச்சேரி ரோமன் கத்தோலிக்க பாடசாலை அதிபர் பதவி ஏற்று மாற்றலாகிக் சென்றார்.

அரசியலில் அதிக ஈடுபாடு இல்லாவிட்டாலும் தேர்தல் காலங்களில், ஆசிரிபர் அறையில் ஏற்படும் காரசாரமான கொள்கை மோதல்களில் தானும் பங்கெடுத்து தமிழரசுக் கொள்கைகளைச் சரியென விவாதிப்பார். சைவ சமயத்தை நன்கு கற்றறிந்ததோடு முழுமையாக அனுசரித்து முறையாக சந்தனப் பொட்டு இட்டு, காதில் பூவும் வைத்துக்கொண்டும் வரும் காட்சி இன்னும் என்கண்முன்னே நிற்கிறது. அவர் சமயத்தை நன்கு கற்றவர், கற்பித்தவர், கடைப்பிடித்தவர், வளர்த்தவர். ஆனால் சமயவாதியாக இருக் கவில் ஸல. அவருடன் நன்கு பழகாதவர்கள், வெளித்தோற்றத்தைக் கொண்டு அவரை ஒரு பழமைவாதி எனக் கணக்கிடக்கூடும். மாறாக கணிசமான அளவு இடதுசாரி சோசலிசக் கொள்கைகளை கடைப்பிடித்து வாழ்ந்த முற்போக்கு சோசலிசவாதி (Progressive Socialist) என நான் துணிந்து கூறுவேன். அவர் எழுதிய நாடகங்கள், நாவல்கள் அதற்குச் சான்று பகிர்கின்றன. அன்று யாழ். இந்துக்கல்லூரியில் கற்பித்த ஆசிரியர்கள், அதிபர்களில் தொண்ணாறு வீதமானோர் முற்போக்குக் கொள்கையுடையோராகக் காணப்பட்டனர். அவர்களுள் மிகவும் அன்னியோன்யமாக இரண்டறக் கலந்து பழகிய திரு. E. மகாதேவா(தேவன்-யாழ்ப்பாணம்), K. சிவராமலிங்கம்பிள்ளை, அற்புதரட்ஜனம், செட்டி, சோமு, M.P. செல்வரட்ஜனம், போன்ற ஆசிரியர்களினதும், திரு. N. சபாரட்ஜனம், M. கார்த்திகேசன் போன்ற அதிபர்களினதும் இறுக்கமான நல் உறவுகள் சிறந்த உதாரணங்களாகும்.

சொக்கன் குதர்க்கம் பேசி நேரத்தை வீணாக்குவதில்லை. சரியெனப் பட்டதை அமைதியாகக் கூறுவார். இல்லையேல் அடங்கி இருப்பார். அவர் ஒரு சிறந்த புத்தக விமர்சகர், பணக்காரன் ஏழை, உயர்வு தாழ்வு, வயது பால், வசீகரம், செல்வாக்கு என்பன

அவரின் விமர்சனத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்த முடியாது. முகஸ்ததுதி பாடுவதில்லை. உள்ளதை உள்ளபடியே கூறுவார். கண்ணியமானவர், உண்மையான குற்றங்களை அமைதியாக ஏற்றுக் கொள்வார். அவதாறுகளை சகிக்கமாட்டார். கோபம் வரும்போது கண்கள் சிவந்து கண்ணீர் மல்கும், முகம் மாறும், சொற்கள் வாயை அடைக்கும் ஈற்றில் முகத்தை திருப்பிவிடுவார். சமத்துவம், சகோதரத்துவம், எனிமை, நேர்மை, அன்பு, பாசம் கொண்ட ஒரு நண்பனை இழந்துள்ளோம்.

மொழிப்பற்றுள்ள ஒருவர் நாட்டுப்பற்று அற்றவராக இருக்க முடியாது. இரண்டும் பிரிக்கமுடியாதவை. அந்த வகையில் சொக்கண்ணாவுக்கு எந்த அளவு நாட்டுப்பற்று இருந்திருக்கும் என்பதைக் கூறவேண்டியதில்லை. நமக்கொரு அரசு வேண்டும் அங்கே நம் செந்தமிழ் செழிக்க வேண்டும் என்று பெடியள் ஆரம்பித்த போராட்டம் தொடக்கம் அவர்தம் இறுதி முக்கவரை அக்கொள்கையை ஆதரித்து வந்தவர். “நாட்டுப் பற்றாளர்” என்ற பெரும் விருதை(பட்டத்தை) போர்தியல் விற் பன்னர், தேசியத்தலைவர் வே. பிரபாகரன் அவர்கள் சொக்கண்ணாவுக்கு வழங்கி கெளரவித்ததை யாற். இந்துக் கல்லூரிச் சமுதாயம் பெருமைப்படுகிறது.

“He who loves not his country
can love nothing”

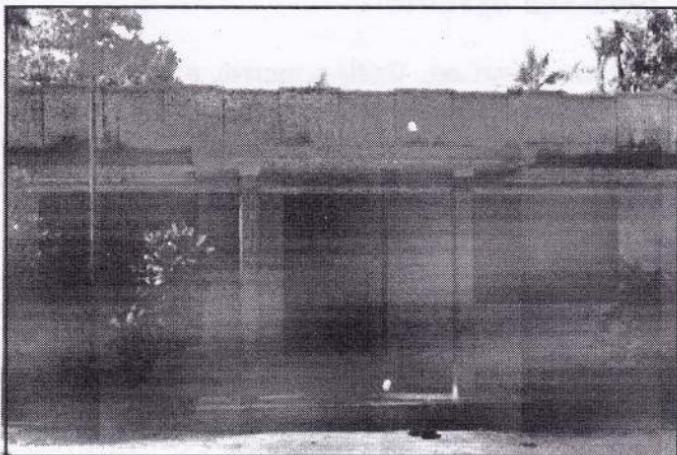
“ஒருவன் தன் நாட்டை நேசியாவிடின்
வேறு ஒன்றையும் நேசியான்”

சொக்கண்ணா நாட்டை நேசித்தபடியால், தமிழை, குடும்பத்தை, தேசியத்தை, சமுதாயத்தை, போராட்டத்தை, தலைவனை, போராளிகளை எல்லாவற்றையுமே நேசித்தார். அன்னாரின் அன்புப் பின்னைகளுடனும் மற்றும் குடும்ப உறவுகளுடனும் நாங்களும் சேர்ந்து அவரின் பிரிவால் துயர் அடைகின்றோம்.

“சொக்கன்” நாம் அழியாப் புகழுடன் ஈழவளநாட்டிலே என்றும் போற்றப்படுவதாக. அண்ணாவின் ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்காக இறைவனை வேண்டுகிறோம்.

முதறிஞரும் இல்லக்கிழத்தியரும்

முத்தமிழ் வளர்ந்த இல்லம் - நாயன்மார்கட்டு

எழுத்தாளர் சொக்கன்

-கவிஞர் வி. கந்தவனம்-

1978ஆம் ஆண்டு ஒருநாள் நண்பர் சொக்கன் வீட்டுக்குச் செல்ல நேர்ந்தது. வீட்டுக் கூடத்தில் எழுதிக்கொண்டிருந்தார். எழுதுவதுதான் அவரது பொழுதுபோக்கு. அது அவருக்குக் கைவந்த கலை. அந்தக்கலையால் தமிழன்னைக்கும் தமிழருக்கும் கிடைத்த செல்வங்கள்பற்றி சிறிது சிந்திப்பது இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

சொக்கன் அவர்கள் தமது எழுத்தாற் றலையும் சிந்தனைகளையும் சிறுகதை, நெடுங்கதை, கவிதை, நாடகம் முதலாய் அனைத்து இலக்கிய வடிவங்கள் வாயிலாகவும் வெகுவாக வே வெளிக் காட்டியிருக்கின்றார். ஆக்க இலக்கியங்களுடன் ஆய்வுக் கட்டுரைகள், வரலாறு, பாடநூல்கள், மொழிபொயர்ப்பு போன்ற துறைகளையும் துலங்கவைத்துள்ளார்.

எழுத்தாளாக அவர் முதன்முதலாகத் தம்மை இனங்காட்டிக் கொண்டது 1944ஆம் ஆண்டு வீரகேசரியில் வெளிவந்த ‘தியாகம்’ என்ற ஒரு சிறுகதை மூலந்தான். அப்பொழுது அவருக்கு வயது 14. அதனைத் தொடர்ந்து பல பத்திரிகைகளிலும் பிற சிறப்பு மலர்களிலும் அவரது சிறுகதைகள் வெளிவரலாயின. 1946ல் மின்னொளி என்ற சஞ்சிகையின் சிறுகதைப் போட்டியில் அவரது ‘கடைசி ஆசை’ என்ற கதைக்கு முதற்பரிசு கிடைத்தது. 1966ல் வீரகேசரி நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் அவர் எழுதிய ‘தபாற்காரச் சாமியார்’ முதற்பரிசு பெற்றது. இதுவரை அவரது சிறுகதைத் தொகுதிகளாக ‘கடல்’ (1972), ‘சொக்கன் சிறுகதைகள்’ (2004) வெளிவந்துள்ளன. ‘கடல்’ சிறுகதைத் தொகுதி 1972 ஆம் ஆண்டுக்கான இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலப் பரிசைப் பெற்றுக்கொண்ட பெருமையுமடையது.

சொக்கனின் நெடுங்கதைகளாக ‘சீதா’, ‘செல்லும் வழி இருட்டு’, ‘ஞானக் கவிஞர்’, ‘சலதி’ என்பன வெளிவந்துள்ளன. ‘சலதி’ 1987ல் இலங்கை இலக்கியப் பேரவையின் பரிசைப் பெற்ற சிறப்புடையது.

சொக்கன் சொக்க வைக்கும் கவிதைகளும் புனையவல்லவர். பெரும்பாலானவை பத்திச்சுவை மிகுந்த தெய்வீகப் பாக்களாகும். அவரது கவிதைநூல்களாக வீரத்தாய், நசிகேதன், முன்னீச்சர வடிவாம்பிகை அந்தாதி, நல்லூர் நான்மணிமாலை, நல்லூர் கந்தன்

திருப்புகழ், அம்பாளின் அன்புள்ளம், நெடும்பா - 3, சைவப்பெரியாறின் சால்பை உரைத் திடுவோம் என்பன வெளிவந்துள்ளன. 1986ல் நெடும்பா -3 இலங்கை இலக்கியப் பேரவையின் பாராட்டுச் சான்றிதழைப் பெற்றது.

நாடகத்துறையிலும் சொக்கன் தமது கலைவண்ணத்தைக் காட்டியுள்ளார். சிலம்பு பிறந்தது என்ற நாடகம் 1960லும் சிங்ககிரிக் காவலன் என்ற நாடகம் 1961லும் இலங்கைக் கலைக்கழகத் தமிழ் நாடகக் குழு நடத்திய நாடகப் பிரதிப் போட்டிகளில் முதற் பரிசைப் பெற்றுக்கொண்டன. மானத்தமிழ் மறவன் என்ற நாட்டுக் கூத்து இலங்கை இலக்கியப் பேரவையின் பாராட்டைப் பெற்றது. தெய்வப் பாவை, மாருதப்பிரவல்லி, துரோகம் தந்த பரிசு என்பன அவரது பிற நாடகங்கள். இவைதவிர, பல சிறுவர் நாடகங்களையும் சொக்கன் எழுதியிருக்கின்றார்.

நாடகத் துறைக்குச் சொக்கன் அவர்கள் தந்த பெரும் பரிசு ‘ஸழத்துத் தமிழ் நாடக இலக்கிய வரலாறு’ என்ற ஆய்வு நூலாகும். 1978ஆம் ஆண்டுக்குரிய இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலப் பரிசைப் பெற்ற இந்நால் சொக்கனைத் தலைசிறந்த ஒர் ஆய்வாளராக வரலாறு போற்ற வைத்துள்ளது. அவரது ஆழந்தகன்ற அறிவுக்கும் ஆய்வுத் திறனுக்கும் பாரதி பாடிய பராசக்தி, விபுலாநந்தக் கவியமுதம், இருபெரும் நெறிகள் ஆகிய பிற படைப்புகளும் சான்று பகருகின்றன.

பெரியோரைப் போற்றும் பெருங்குணம் படைத்த சொக்கன் பல பெரியோர்களின் வரலாறுகளையும் எழுதியிருக்கின்றார். பைந்தமிழ் வளர்த்த பதின்மர், நல்லைநகர் தந்த நாவலர், சேர் பொன் இராமநாதன் வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுருக்கம். தமிழ்ப் பேரன்பர் வித்துவான் வேந்தனார், சங்கிலியன் காலந்தொட்டு பிரபாகரன் காலம்வரை ஆகிய ஆக்கங்கள் மூச்சினில் சக்தியை மூட்டவல்ல மூலதனங்கள்.

மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு உதவும் வகையிலும் பரீட்சைகளில் அவர்களை வழிப்படுத்தும் வகையிலும் அவர் எழுதிய நூல்கள் பல. படிப்பது எப்படி?, இலக்கணத் தெளிவு, கட்டுரைக் கோவை 9 ஆம் ஆண்டு, கட்டுரைக் கோவை ஆண்டு 10, 11, உரைநடைத் தெளிவு, தமிழ் இலக்கிய விளக்கம், இலக்கியக்கருவுலம் இந்து சமய பாடம், சைவநெறிப் பயிற்சி, சைவநெறி வினாவிடை, தமிழ் இலக்கியம் - மாதிரி வினாவிடை, போக்கிரி

முயலாரின் சாகசங்கள், இந்து நாகரிகம் (மூன்று பாகங்களில்) முதலியன மாணவர் நலன்குறித்த அவரது அக்கறையின் விளைவுகள்.

இலங்கை அரசின் பாடநூல் வெளியீட்டுக் குழுவில் ஆலோசகராவிருந்து தமிழ், சைவம் தொடர்பான பாடநூல்களைத் தயாரிப்பதற் பெரும் பங்கு வகித்துள்ளார். தேசியக் கல்விஞர் புதுவை இரத்தினதுரை அவர்களைப் பொறுப்பாளராகக் கொண்ட தமிழ்மூக் கலை பண்பாட்டுக் கழகம் புதிய கலைச்சொற்களையும் தமிழ்ப் பெயர்களையும் உருவாக்குவதற்குப் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி, பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ், கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ் ஆகியோருடன் இணைந்து சொக்கன் அவர்களும் உழைத்திருக்கின்றார். தமிழ்மூக் கல்வி மேம்பாட்டுக் கழகத்தின் பணிகளுக்கும் உறுதுணையாகவிருந்து பல ஆக்கங்களைச் செய்து கொடுத்திருக்கின்றார். சில ஆங்கில நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்ப்புஞ் செய்திருக்கின்றார்.

சொக்கன் அவர்கள் திருக்குறளை உரையும் எழுதியிருக்கின்றார். அதனைத் ‘தமிழ் நிறைந்த சொக்கன் தெளிவுரையில் திருக்குறள்’ என்ற பெயரில் யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை வெளியீட்டுள்ளது. ‘அக்கறைச் சீமை அனுபவங்கள்’ என்ற பிரயாண நூலும் ‘பாலையும் சோலையும்’ என்ற சுயசரிதையும் அவரது பிற்காலப் படைப்புக்கள்.

இவ்விதம் ஆசிரியர் சொக்கன் அவர்களின் எழுத்துக்கலை தொட்டுத் துலங்காத துறைகள் இல்லை. அவரின் எழுத்துக்களில் செந்தமிழ் கொலுவிருக்கும். பண்பாடு புத்திருக்கும். பக்குவம் கனிந்திருக்கும். அவர் எழுத்தாளருக்கு எடுத்துக்காட்டானவர். சான்றோருக்குச் சான்றானவர்.

‘முதறிஞர் சொக்கன்’ என்ற பெயரில் தாயகத்தில் வெளிவந்துள்ள கலாநிதி க. சொக்கன் அவர்களின் நினைவு மலரில் (26.12.2004) பேராசிரியர் நந்தி அவர்கள் ‘நமது நாட்டின் ஆறுமுகநாவலர், விபுலாநந்தர், தனிநாயகம் அடிகள், சோமசுந்தரப் புலவர் போன்ற மகான்கள் வரிசையில் சொக்கன் சேர்ந்துவிட்டார்’ என்று கூறியிருப்பது சொக்கனின் பேரறிவையும் ஆளுமையையும் தமிழ்த் தொண்டையும் தமிழர் மத்தியில் அவருக்கு இருக்கும் பெருமதிப்பையும் ஊன்றி உணர்த்துவதாகவுள்ளது.

தமிழ் உள்ளவரை சொக்கன் வாழ்வார்!

சமுத்துத் தமிழ் மொழி - இலக்கிய வரலாற்றில் “சொக்கன்”
சாதனையின் ஓர் அடையாளம்
-பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம்-

கலாநிதி க. சொக்கவிளங்கம் அவர்களை 1960களிலிருந்து நான் அறிவேன். உயர்பாடசாலையில் தமிழ் பயின்றுகொண்டிருந்த நாள் முதலாகச் சொக்கனின் நூல்களைப் படிப்பதில் ஆர் வம் கொண்டிருந்தேன் என்பது வெறும் ஆசார வார்த்தைகளல்ல. அவரது சமய நூல்கள், இலக்கணக் கட்டுரைகள், இலக்கியக்கட்டுரைகள், ஞாயிறுவாரப் பத்திரிகைகளில் இடம் பெற்ற கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், விமரிசனக் கட்டுரைகள் முதலானவற்றைத் தொடர்ச்சியாக இருப்பது முப்பது ஆண்டுகள் படித்திருக்கின்றேன். தமிழ் இலக்கிய உலகில் “சொக்கன்” என்ற இலக்கிய நாமங்கொண்டு தனக்கென ஒரு முத்திரை பதித்துக்கொண்டவர் கலாநிதி க. சொக்கவிளங்கம் அவர்கள்.

சுமார் நான்கு தசாப்தங்கள் ஆசிரியப் பணிபுரிந்த சொக்கன் அவர்களுக்கு அகில இலங்கை முழுவதிலும் மாணவர்களும் மாணவ ஆசிரியர்களும் இருந்தார்கள். 1955ல் வித்துவான் பட்டத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட சொக்கன் அவர்கள் ஆசிரியத் தொழிலை மேற்கொள்ளலானார். அவரது எளிமையான வாழ்க்கையும் சாதுவான போக்கும் அவருக்குத் தமிழ் உலகில் தனியிடம் தேடிக்கொடுத்தன. யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் அவர் கற்பித்த காலம் பற்றிய நினைவுகளை அவரது மாணவர்கள் கூறக்கேட்டுள்ளோம். கோப்பாய், பலாவி ஆகிய ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரிகள் அவரது இலக்கிய வளத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ள வாய்ப்பளித்தன. இலங்கை முழுவதிலும் அவரது இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

சிறுகதை, கவிதை, நாடகம், இலக்கியக் கட்டுரைகள், பாடப்புத்தகங்கள், ஆராய்ச்சி நூல்கள் என அவரது ஆக்கங்கள் பல துறையைச் சார்ந்தவை. ‘சொக்கனின் சிறுகதைகள்’ என்ற தொகுப்பு சமுத்துச் சிறுகதை வரலாற்றில் நன்கு பேசப்படும் நூலாகும். ‘பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்-நெடுங்கதை’ என்ற நூலும் அவரது ஆக்க இலக்கியத் துறைக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றது. சொக்கனின் எழுத்துப்புலமை, சொற்பொழிவுத் திறன், விமரிசனத் திறன் முதலிய ஆளுமைகள் அவருக்குப் பல விருதுகளை வழங் கியுள்ளன. அவற்றுள் ‘குகி சிறி’, ‘மூதறிஞர்’, ‘சாகித்தீய ரத்தினம்’, ‘செந்தமிழ் வித்தகர்’, ‘இலக்கியச் செம்மல்’, தமிழ் மாமணி’, ‘நாவலர்’ என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை.

சொக்கன் அவர்கள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் வெளிவாரிப் பட்டதாரித் தேர்வுக்காக 1968இல் வந்திருந்தபோது அவருடன் நேரடியாகப் பழக்க கூடியதொரு வாய்ப்புக்கிடைத்தது. 1977இல் முதுமாணிப்பட்டம் பெற்ற சொக்கன் அவர்கள், இலங்கை சாகித்திய மண்டல இலக்கியம் - நாடகம் சார்ந்த குழுக்களில் உறுப்பினராகவும் செயற்பட்டார். இக் குழுக்கள் மூலமாகவும் அவருடன் சேர்ந்து செயற்படக் கூடியதாயிற்று.

கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம் அவர்கள் தமிழ்த்துறைத் தலைவராக இருந்தபோது சொக்கன் அவர்கள் எமது தமிழ்த் துறைக்கு வருவார். அதன் வழியாகவும் அவருடனான தொடர்பு நீடிப்பதாயிற்று. 1960-70 களில் ஸழத் தமிழ் அறிஞர்களிடையே ‘மற்போக்கு’ - ‘நற்போக்கு’ வாதங்கள் தலைதூக்கியபோது சொக்கன் அவர்கள் இந்த அணியினர் பற்றிப் பத்திரிகைகளில் எழுதிய கட்டுரைகள் பயனுள்ளனவை.

யாழ்ப்பாணத்திலே எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்கள் நூல் வடிவம் பெறாது முடங்கிக் கிடந்த நிலையை உணர்ந்துகொண்ட சொக்கன் அவர்கள் 1977 இல் ‘முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம்’ ஒன்றைத் தாபித்து அதனாடாக தமிழ் நூல்கள் வெளிவருவதற்குரிய வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திய செயல்வீரர். ஆக்கங்கும் தாபித்து அதனாடாக வளர்ச்சி” என்ற ஆய்வநூல் முதலில் வெளிவந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து பல நூல்கள் அதன்வழி ஆக்கம் பெறத்துணைந்தனவர்.

1984 ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைக்கு நான் மாற்றம் பெற்றுச் சென்றதும் அவருடனான தொடர்பு மேலும் நெருக்கம் பெற்றது. அப்போது நல்லை ஆதீனத்தில் சொக்கன், வித்துவான் குமாரசாமி முதலான அறிவுசான்றோர்களால் ஆரிய திராவிட பாஷாவிருத்திச் சங்க பாலபண்டிதர் வகுப்புக்கள் நடத்தப்பெற்று வந்தன. அத் தமிழ் வகுப்புக்களை நடாத்தும் பணியில் சொக்கன் அவர்கள் என்னையும் சேர்த்துக் கொண்டார். யாழ்ப்பாணத்து வித்துவான்களுடன் இணைந்து பாடம் சொல்லிக் கொடுத்த நினைவுகள் இன்றும் பசுமையானவை.

யாழ்ப்பாண மாவட்டப் பிரதேசக் கலாச்சார குழு யாழ் அரசு செயலகத்தில் 1989 இல் அமைக்கப்பட்டது. அப்போது எஸ். பி. பாலசிங்கம் அவர்கள் அதன் செயலாளராகச் செயற்பட்டார். அதில் சொக்கனும் நானும் உறுப்பினராகச் செயற்பட்டோம். அச் சபையின்

அனுசரணையுடன் ‘காத்தவராயன் நாடகம்’ என்ற பழம் ஏட்டுப் பிரதிகளை யாழ்ப்பாணம், வன்னி ஆகிய பிரதேசங்களில் தேடிப்பெற்று அதனை நூலாக வெளியிடுவதற்குச் சொக்கன் எனக்குப் பக்கத் துணையாக அமைந்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் ‘கம்பன் கழகம்’ என்ற இலக்கிய அமைப்பை சொக்கன் அவர்கள் ஏற்படுத்தினார். 1980களில் அங்கு நடைபெற்ற கம்பன் விழாக்களில் நாங்கள் இணைந்து செயற்பட்டோம்.

சொக்கன் ஒரு தமிழ்க்கடல். அவரது திறமைக்கு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்த பேராசிரியர்கள் (1974-1990) உரிய நேரத்தில் மதிப்பளிக்கத் தவறிவிட்டனர். 1991ஆம் ஆண்டு நான் தமிழ் த் துறைத் தலைவரானதும் அவரை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையின் பகுதிநேர விரிவுறையாளராக நியமிக்கக் கூடியதோர் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தத்தை நான் பெருமையாகக் கருதுகின்றேன். அதன் பின்னர், அப்பல்கலைக் கழகம் அவருக்குக் கௌரவ கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கித் தனக்குப் பெருமை சேர்த்துக்கொண்டது.

1980-90 களில் தமிழ்மீத் தேசியத்துக்குரிய தனித்தமிழ் அகராதி ஒன்றினை ஆக்கும் பணியில் பண்டிதர் வீரகத்தி, சொக்கன், மற்றும் பல தமிழ் ஆர்வலர்களுடன் நானும் இணைந்து நீண்ட இரவுநேரப் பணிகளில் ஈடுபட்ட நாட்கள் சொக்கனை மனக்கண்முன் நிறுத்துகின்றன. 1991 இல் தமிழ்மீது மாணவர்களுக்கான தமிழ்ப்பாட நூலாக்கம் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் எனது பொறுப்பில் நடைபெற்றபோது சொக்கன் அவர்கள் ஆற்றிய பங்களிப்பு மக்தானது. தமிழ்மீது கட்டுமானத்திற்கான அவரது ஆக்க பூர்வமான செயற்பாடுகள் மிகப் பெரிது. அதன்வழி அவர் “நாட்டுப் பற்றாளர்” ஆனார். அது அவருக்குக் கிடைத்த அதி உயர் கௌரவமாகும்.

தமிழ்மீக் கல்விக் கழகம் அமைக்கப்பட்டபோது அதன் ஆரம்ப உறுப்பினர்களாக இணைந்து செயற்பட்டோம். 1992 இல் பிரித்தானிய கொமன்ஸெல்த் புலமைப்பரிசில் பெற்று நான் வெளிநாடு செல்ல வேண்டி நேரிட்டதால் நாட்டிற்கு அங்கிருந்து பணியாற்றும் வாய்ப்பு இல்லாது போயிற்று. அப்பணியில் சொக்கன் அவர்கள் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். தமிழ் அரிஞர்கள் எவ்வாறு தமிழ்மீத் தேசியத்திற்குப் பணியாற்ற வேண்டும் என்பதற்கு அவர் ஒர் எடுத்துக்காட்டு. அதுமட்டுமன்றி அவரது வாழ்வும் பணிகளும் ஒரு காலகட்டத்தின் வரலாறாகும்.

நாவலர் தோட்டத்தின் இறுதிக் கணி

-திரு. எஸ்.திருச்செல்வம்-
பிரதம ஆசிரியர், தமிழர் தகவல்.

நான் யாழ். இந்துக் கல்லூரியில் கல்வி கற்கவில்லை. ஆனால் அடிக்கடி அங்கு செல்வதற்கு மூவர் - 'கம்யூனிஸ்ட்' கார்த்திகேசன், இ.மகாதேவா (தேவன்-யாழ்ப்பானம்), மதிப்புக்குரிய முதறிஞர் சொக்கன் ஆகியோர் காரணமாக இருந்தனர். இவர்களுள் எஞ்சியிருந்த சொக்கன் அவர்களும் இன்று அமரராகி விட்டார்.

பல்துறை வித்தகராக எம்மத்தியில் பவனி வந்த சொக்கன் அவர்களுடனான எனது தொடர்பு 1960களில் ஆரம்பமானது. எனது பத் திரிகைத் துறை வாழ்க்கை காரணமாக தொடர்புகள் இடைக்கிடையே தடைப்பட நேர்ந்ததாயினும், 1983 இனக் கலவரத்தையடுத்து நான் மீண்டும் யாழ்ப்பாணவாசியானதால், எங்கள் உறவு மேலும் பலமடைய நேர்ந்தது.

1983 ஐலையை அடுத்து, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து புதிய வாராந்தப் பத்திரிகையொன்றினை 'ஸமூரக' என்ற பெயரில் ஆரம்பித்து, அதனைக் குடாநாட்டின் இரண்டாவது தினசரியாக்க சிலர் முயற்ச்சிகளை மேற்கொண்டிருந்தனர். இதன் ஆசிரியப் பணியை ஏற்குமாறு எனது வீடு தேடி வந்து முதறிஞர் சொக்கன் அவர்கள் என்னிடம் வேண்டினார். இது 1983 ஆகஸ்ட் 21ஆம் திகதி நடைபெற்ற சம்பவம்.

கொழும்புத் தொழிலில் இருந்து சட்டப்படி நான் விடுபடாத நிலையில், உத்தியோகபூர்வமாக இப்பதவியை என்னால் ஏற்க முடியாத நிலை. இதனால், வாராந்தப் பத்திரிகையின் கதை கட்டுரைப் பக்கங்களை அவரே கவனிப்பதாகவும், முதல் பக்கம் உட்பட அரசியல், செய்தி சம்பந்தமான பக்கங்களை நான் கவனிப்பதாகவும் எமக்குள் ஏற்பாடாகியது. 1983 செப்டம்பரிலிருந்து 1984 பெப்ரவரி வரை 'ஸமூரக' வாரப் பத்திரிகையாக வெளிவந்தபோது, இந்த வகையாகவே அது பிரசுரமானது. அதன் பின்னர் அது தினசரியாக, அதன் பிரதம ஆசிரியராகி முழுப் பொறுப்பையும் நான் ஏற்றுக்கொண்டேன்.

இதனை இச்சந்தர்ப்பத்தில் நான் குறிப்பிடுவதற்கு இரண்டு காரணங்களுண்டு. ஊடக வாழ்வில் செய்தியாளராகவும் உதவி ஆசிரியராகவும், செய்தி ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றிய என்னை,

“உன்னால் முடியும்” என்று இனங்கண்டு உற்சாகப்படுத்தி பத்திரிகை ஆசிரியர் பதவியை ஏற்கத் தூண்டியவர் முதறிஞர் சொக்கன் அவர்கள்தான். அடுத்து, பத்திரிகைத் துறையில் இவருக் கிருந்த ஈடுபாடும், இவரிடம் மறைந்திருந்த பத்திரிகையாற்றலும் பலருக்கும் தெரியாதது. என்னையே பல தடவை வியக்க வைத்த அனுபவசாலி இவர்.

மற்றைய எழுத்தாளர்களை வளர்த்து விடுவதிலும், அவர்களது படைப்புகளைத் தேடிச் சென்று பெற்று வந்து, அவற்றைப் படித்து, பின்னர் படி திருத்தி எழுத்துப் பிழையின்றிப் பிரசுரிப்பதிலும், பல வெளிநாட்டுச் சிறுக்கைத்தகளையும் கவிதைக்களையும் தாமே மொழிபெயர்த்து புதுப்புது புனைபெயர்களில் வெளியிட்டு வருவதிலும் அவருக்கிருந்த ஆற்வத்தையும் ஊக்கத்தையும்... இப்படியாகப் பல விஷயங்கள் இப்போது நினைவுக்கு வருகின்றன. அந்த நாட்களில் இரவு ஊரடங்குச் சட்டம் தொடர்ச்சியாக இருந்தது. வெளியில் செல்ல முடியாது. அதனால் வெள்ளிக்கிழமை இரவு முழுவதும் ஒன்றாகவே இணைந்து செயற்பட்டதால் அவரை முழுமையாகத் தரிசிக்க முடிந்தது என்று சொல்வேன். வாராந்தப் பத்திரிகையொன்றினைத் தனித்து வெளியிடும் திறமை அவரிடமிருந்தது.

ஆசிரியராக, விரிவுரையாளராக, அதிபராக, பேச்சாளராக, எழுத்தாளராக, கவிஞராக, நாடக ஆசானாக, நாட்டுப்பற்றாளராக என்று பலதுறைகளில் இவருக்கிருந்த ஆற்றல் அறிவு ஆளுமை பற்றி அவரது மறைவின் பின்னர் பல கட்டுரைகள் வந்துள்ளன. ஆனால், பத்திரிகைத் துறை ஈடுபாடு பற்றிப் பலருக்கும் தெரியாததால் அதனை எவரும் குறிப்பிடவில்லை என்றே நினைக்கின்றேன்.

முதறிஞர் சொக்கன் அவர்களுக்கு உள்ளீடியாக பத்திரிகைத் தொழிலில் ஒரு விருப்பும் பற்றுதலும் இருந்தது. இதனால் தமது மூத்த புதல்வி வாணியை இத்துறையில் ஈடுபடுத்த விரும்பினார். சில மாதங்கள் ஒரு பயிற்சிப் பத்திரிகையாளராக எனது பத்திரிகையில் அவர் பணியாற்றினாராயினும், மேற்படிப்புக் காரணமாக அவரால் அதனைத் தொடர முடியாது போய்விட்டது.

1983க்கும் 1989க்குமிடைப்பட்ட காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் பல முயற்சிகளில் நாமிருவரும் நெருங்கிச் செயற்பட்டோம். இது அன்றைய காலத்தின் தேவையாகவுமிருந்தது. நாயன்மார்க்ட்டிலுள்ள

அவரது வீட்டுக்கு அடிக்கடி சென்று பல விடயங்களிலும் அவரது வழிகாட்டலைப் பெற்றுள்ளேன். எனது பத்திரிகை நடத்திய சிறுக்கை, நாவல், கவிதைப் போட்டிகள் அனைத்திலும் இவர் நடவர்களில் ஒருவராக அமர்ந்து தம் பணியை நேர்மையுடன் நிறைவேற்றியுள்ளார். பல பொது நிகழ்ச்சிகளிலும் இருவரும் ஒன்றாகச் சென்று கலந்து கொண்டுள்ளோம்.

இரண்டு வார இடைவெளியில் மகனையும் தந்தையையும் இழந்த எனது நிலைமையை நன்கு பரிந்தவர் அவர்.

“தவத்தின் பயனாய்த் தரணியில் வந்தவனை
அவமாய் இழந்தின்று ஆராத் துயர்நெந்தில்
துடித்துக் கருகியென் துணையாள் தன்னோடுநான்
ஊர்விட்டு சென்று உலைகையிலே என்ஜூயா!
நீரும் எமைவிடுத்து நெடும்பயணம் போன்றோ
என்றே உருகி இறுதிக் கடன் பேறும்
செய்யாது துன்பில் திருச்செல்வம் வீழ்ந்தனனே...”

என்று மகனதும் தந்தையினதும் (24.06.1989) கல்வெட்டில் என் வேதனை புரிந்து பாடல் ஆக்கிய சொக்கன் அவர்கள் என் வாழ்வில் என்றும் மறக்க முடியாத ஒருவர்.

நான் கண்டா வர நேர்ந்தது ஒரு விபத்துப் போன்றது. அப் போதிருந்த சூழ்நிலையில் அவரிடம் கூட கூறிவிட்டு வரக்கூடியதாக இருக்கவில்லை. சில மாதங்களின் பின்னர் அவரிடமிருந்து வந்த கடிதம், அவர் எவ்வளவு தூரம் என்னைப் புரிந்து வைத்திருந்தார் என்பதைப் புரிய வைத்தது. “நீர் எப்போதும் ஒரு குழுவாக அமைந்து செயற்பட்டுப் பழக்கப்பட்டவர். கண்டாவில் அது சாத்தியமாக இருக்குமோ தெரியாது. இதனால் உமது மனநிலை பாதிக்கப்பட்டு விடுமோ என்று நினைக்கக் கவலையாக இருக்கின்றது” என்ற அவரது வரிகள் நனைந்திருந்தன. ஒரு தந்தையின் ஸ்தானத்திலிருந்து அவர் எழுதிய வார்த்தைகள் இவை.

நாவலர் பரம்பரையில் வந்துதித்த இறுதிக் கனி சொக்கன் என்னும் மூதறிஞர். அவரும் ‘காலம்’ ஆகவிட்டார். ஆனாலும் இந்தக் குறுமுனியின் தவச் செயல்கள் காலமுள்ள வரை நிலைத்து நின்று தமிழினத்துக்கு வழிகாட்டும்.

மண்ணின் மாளிகையில்
ஒரு மக்கள் கவிஞன்
-புதியபாரதி- தேவகம் வே. இராசலிங்கம்-

சொக்கனைப் போலொரு மக்கள் கவிஞனை
 எக்காலம் காண்பதம்மா - இனி
 எக்காலம் காண்பதம்மா - அவன்
 புக்குப்புகு வென்று ஏற்றும் கவிதைகள்
 எக்காலம் காண்பதம்மா - இனி
 எக்காலம் காண்பதம்மா - கடும்
 மொக்கு மரக்கிளை தன்னையும் பாசெய்யப்
 பண்ணிய மாறன்ஸ்கே - கல்வி
 நூண்ணகத் தூரன்ஸ்கே - அக்கம்
 பக்கெலாம் செந்தமிழ் பரப்பிய வாசனைப்
 பண்கொண்ட சிற்பின்ஸ்கே - மரபு
 விண்கொண்ட வொற்றமள்ஸ்கே?

நாட்டுப் பற்றாளனாய் நாயகம் பேர்சொல்ல
 நயந்ததோர் சீராளன் - தமிழின்
 சுயம்வரப் பேராளன் - அவன்
 வீட்டுப் பற்றாளனாய் வீற்றவள் மடியிலே
 விந்தைகள் பாடியவன் - எட்டுச்
 சொந்தங்கள் குடியவன் - அவன்
 காட்டும் திசையிலே கன்னித் தமிழாளைக்
 கைகட்ட மாற்றியவன் - கவிதை
 மெய்தட்ட ஊற்றியவன் - அவன்
 ஊட்டும் கதைகளும் உயரிய நாடகம்
 உண்டப்பா ஆயிரமாய் - நல்லைக்
 கந்தப்பா பாயிரமாய்!

சொக்கனைப் பார்த்திடும் மக்கன் கவிதரச்
 சேவித்துச் சென்றுவிட்டான் - எனக்குப்
 பாதந்து போந்துவிட்டான் - எட்டுத்
 திக்கும் அசைந்திடச் சென்று பரப்பிய
 திசையிலே வாழுகின்றான் - புகழ்
 இசையிலே மூழுகின்றான் - நல்லை
 பக்திக்கும் நாட்டுடைப் பற்றுக்கும் தூரிகைப்
 பாடம் இயற்றிவிட்டான் - அரசியல்
 சூடம் ஏற்றிவிட்டான் - எங்கள்
 மக்கள் தலைவனின் மாளிகை வாசலில்
 மலரென்று ஆகிவிட்டான் - தமிழ்
 குலமென்று ஆகிவிட்டான்.

வித்துவான் கலாநிதி சொக்கலிங்கம் (சொக்கன்) மறைவை ஒட்டி எழுதிய இரங்கற்பா

-பண்டிதர் ம.செல்வராசா அலெக்ஸாந்தர்-
முன்னாள் விரிவுரையாளர்
பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலை.

நேரிசை வெண்பா

சொக்கன் புனைபெயரில் சொல்லாலே ஆடுவரே
தக்க தமிழ்மொழியைத் தானுயர்த்தி - எக்கருத்தும்
இன்றமிழில் ஏற்க எழுதும் இலக்கணத்தார்
நன்னூலும் நன்கறிந்தார் தான்.

ஆசார் கலாசாலை ஆன்ற விரிவுரைகள்
நேசமாய் ஆற்றி நிதம்சிரித்துப் - பேசாது
சிந்திக்கச் செய்யும் சிறுப்புரைகள் யார்மறப்பார்?
வந்திப்போம் சொக்கன் தமிழ்.

கள்ளமிலா உள்ளம் கபடற்ற நல்வார்த்தை
தெள்ளத் தெளிந்த தமிழோட்டம் - உள்ளவரே
சொக்கலிங்கம் வித்துவான் கலாநிதியே சொற்சிலம்பன்
தக்கதமிழ் தந்தசொக்கன் சொத்து

நண்பருக்கு இன்னினியன் நன்றிசொலும் தத்துவத்தான்
பண்பு நிறைந்தவுள்ளப் பற்றாளன் - தண்டமிழ்
ஆசான், தமிழ்த்தேனை அள்ளிச் சுவைக்கச்செய்
நேசனே, சொக்கன் நிதம்.

சொக்கன் இழப்பு சொல்தமிழின் பேரிழப்பு
தக்க தமிழிற்கும் தானிழப்பு - மிக்க
தமிழறிஞன் சொக்கலிங்கம் தானீசன் தாளில்
தமியனாய் ஆனதுவே பேறு.

“Soft Spoken Sockan”

-Wasanthi Selvamarkkandu (Bremi)-

I could still feel the different ways of his teaching of the subjects and training dramas. When I was in Grade 6, he came to Mullaitivu Maha Vidyalaya as the Principal. I became the first and best student for the All Island Hindu Religion Contest when I was in Grade 5. My prizes were sent to the Maha Vidyalaya from Holy Family Convent. Sockalingam called me to the office and congratulated me. He asked me to give a small speech about “SAIVAM.” After I presented the speech he decided to perform a drama using another girl and I. It was a part from “MAHA PAARATHAM.” I was acting as “KRISHNA.” The drama was selected to All Island Contest. I was selected for good acting. Though I was small for the big part of “MAHA PAARATHAM”, Sockan’s encouragement made me to achieve my goal. He was a multi talented person whom I’ve never met in my life. He was at Mullaitivu Maha Vidyalaya for a short period. If he was there a bit longer our school would have gained a lot.

I made this article very short because I was very small and spent little time with him. We all should be very proud about a

Special
Ordinary
Creative
Kindhearted
Ambitious
Noble person - by the name

‘Kanthasamy Chetty Sockalingam (Sockan)’

நாயன்மார்கட்டு ஆறாத் துயரில்

-ச.பொ.பாலசிங்கம்-

ஸ்ரீலங்கா நிர்வாக சேவை

இளைப்பாரிய யாழ்- உதவி அரசு அதிபர்

ஆவரங்காலில் பிறந்து, வண்ணார்பண்ணையில் வளர்ந்து, தன் பதினேழாவது வயதிலேயே நாயன்மார்கட்டு கிராமத்தின் சொத்தாகிய அமரர் மூதறிஞர் ‘சொக்கன்’ அவர்களின் பிரிவால் அவ்வூர் மக்கள் ஆறாத்துயரில் ஆழந்துள்ளனர்.

நல்லாருக்குக் கிழக்கே உள்ள நாயன்மார்கட்டு சரித்திரப் பிரசித்தி வாய்ந்தது. தமிழரசர் அரசாண்ட காலத்தில், குணபூசண சிங்கையாரியச் சக்கரவர்த்தி, அடியார்க்கு நல்லாளன்னும் பண்டித சிரோன் மணியை முதன் மந்திரியாக்கி அவர் மூலம் 63 நாயன்மார்களுக்கும் மடாலயம், கோவில், குளம், பாடசாலை முதலியன அமைத்து வழிபாடுகள் நடாத்தினர் என ‘யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்’ என்ற நூலும், பேராசிரியர். இ. பாலசுந்தரம் அவர்களால் அண்மையில் வெளியிடப்பட்ட ‘ஆத்து இடப்பெயர் ஆய்வு’ எனும் நூலும் சான்று பகர்கின்றது. இன்றும் மடத்தின் அழிபாட்டிடமும், வீதிகள், குளத்தின் பெயர்களும் நிலைகொண்டுள்ளன.

இவ்வூர் செய்த தவப்பயன்தான் இத்தவப் புதல்வனை நாயன் மார்கட்டில் நிலைகொள்ளச் செய்தது என்று எண்ணத்தோன்றுகின்றது. உண்மையில் ‘சொக்கன்’ அவர்களுடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு எனக்கு அறிதாகவிருந்தது. காரணம் நான் அதிக காலம் வெளியூர்களில் அரசகரும் கடமைகளில் ஈடுபட்டிருந்தமையினால் என்று கூறலாம். ஆயினும், விடுமுறை காலங்களில் கோவிலுக்குப் போகத் தவறினாலும் மூதறிஞரைப் போய் பார்க்கத் தவறியதில்லை. அப்போதெல்லாம், அவரிடம் பாடம் கேட்கச் செல்லும் பள்ளிப் பிள்ளை போலவே செல்வேன். தம் பதிகளாகவே வரவேற்று, மனநிறைவோடு ஆழமான அறிவுரைகள் கூறி, நிறைவாக எனது மனதைப் படம் பிடித்தவர்போல,

‘ஆக்கம் அதற்கிணாய்ச் செல்லும் அசைவிலா
ஊக்கம் உடையான் உழை’

எனச் சொல்லி, ஒரு புன்சிரிப்பும் தருவார்.

நாயன்மார்கட்டு மக்கட்கு இவர் ஓர் கலைக் கோவில். ஒரு ஞானதீபம். நாயன்மார்கட்டு இராஜராஜேஸ்வரி பேச்சி அம்பாள் ஆலய வளர்ச்சி, மகேஸ்வரி வித்தியாசாலை விருத்தி, பழைய பெருமை பெற்றிருந்த முறிவு நெறிவு வைத்தியசாலை புனரமைப்பு, சன சமூகநிலைய முன்னேற்றம் முதலியன சொக்கன் மாஸ்ரர் வந்தால்தான் நிறைவூபெறும். ‘நிறைகுடம் தளம்பதில்’ என்போல், செந்தமிழார், ஆராமர யோசித்து அன்பாகவும், பண்பாகவும் பதிலிறுக்கும் பாங்கு அவர் நுண்மான் நுழைபுலமையை வெளிப்படுத்தும்.

ஊர் மக்கட்கு உவப்பான மகன் மாத்திரமல்ல, மாணவர்கட்கு ‘ஊருணி நீர் நிறைந்தற்றே உலகுஅவாம் பேரரிவாளன் திரு’ என்போல், காய்தல் உவத்தல் இன்றி, பெரியார் சிறியார் என்று பாராமல் அள்ளி அள்ளிக் கொடுத்து, கல்விச் செல்வம் பெருக்கெடுத்து ஒட்சசெய்த பெருமையை யார்தான் மறப்பார்.

இலக்கியச் செம்மல் சொக்கனிடம் நான் பாடங்கேட்கும் பாக்கியம் பெறவில்லை. ஆயினும், இடையிடையே வாழ்த்துப் பாக்கள் அமைக்க. சொல்லாக்கம்பெற, யாழ். செயலகத்தில் கடமையாற்றும்போது, அவரிடம் சில ஆலோசனைகள் பெற அன்றி அவரைக் கொரவிக்கும் அழைப்பு விடுக்கச் சென்றபோதெல்லாம் அவர் என்னைத் தன் சகோதரன்போலப் பாவித்து, வழிநடத்திய நாட்களை என்னி வருந்துகின்றேன்.

ஈசவப்பணி, இலக்கியப்பணி, இசைப்பணி, நாடகப்பணி யாகிய கலையுலக செயலாக்கத்தைப்பாராட்டி பல்லாயிரவர் போற்றியும், புகழ்ந்தும் நிற்ப, ஊரவன் உரியவன் என்ற வரம்பிற்குள் நின்று நாயன்மார்கட்டு மக்கள் கரங்கூப்பி சிறம் தாழ்த்திடும் பங்கை பகிர்ந்து கொள்ள விழைகின்றேன். முதறிஞர் தேசியப்பணியில் தன்னை அர்ப்பணித்துக்கொண்டவராதவின், அவரது அன்பும் என்பும் யாவர்க்கும் உரியது.

அமரர் சொக்கனின் நினைவுச் சின்னம் நாயன்மார்கட்டில் நிறுவ முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுவதாக அறிகிறேன். அன்னாரின் குன்றாத தமிழ்ச் சைவத்தொண்டின் மாண்பை அச்சிலை நிலைநிறுத்துமென்பது என் நம்பிக்கை. நாடும் ஏடும் பெருமை பெறுக!

தமிழ் இலக்கியத் துறையில் தனக்கெனத் தடம் பதித்தவர் ‘சொக்கன்’

-த.சிவபாலு பி.இடி.சிறப்பு எம்.ஏ.-

சொக்கன் என்று தமிழ் உலகில் பேசப்பட்டுவந்த அந்தத் தனிமரம் இன்று தமிழ் அன்னை கண்ணீர் வடிக்க இயற்கையைத் தழுவிக்கொண்டார் என்ற செய்தி கேட்க மனம் வேதனைதாழாது தவிக்கின்றது. சொக்கன் அவர்கள் ஆசிரியராகத் தனது பணியை ஆரம்பித்தவர். அவரது குழல் தமிழ் மனங்கமமும் யாழ்ப்பாணத்து மன்வாசனை கொண்டது. நாயன்மார் கட்டில் ஆலயத்தின் அயலில் அமைந்திருந்தது அவரது இல்லம். ஆலயத்தின் முன்பாக ஒரு நூல் நிலையம். அந்த நூல் நிலையத்தில் நண்பர்களோடு உறவாடும் இலக்கியப் பரிமாணங்கள் கலந்தொலிக்கும் நாட்கள், அங்கு நடுநாயகமாக விளங்குவார் சொக்கன் அவர்கள்.

சொக்கன் அவர்களுக்கு இலக்கியத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடு. கவிதை எழுதுவதில் மட்டுமென்றி சிறுகதை, நாடகம் என அவரது திறன் பலகோணங்களிலும் வியாபித்திருந்தது. நான் முதுகலைமாணி பட்டத்தைப் பெற்றதோடு கொத்தணியதிபர் பதவியையும் பெற்றுக் கொண்டவேளை சொக்கன் அவர்கள் ஒரு பாராட்டு மடலை எழுதி அனுப்பியிருந்தார். அவரின் உறவினரான அரசகுலகுரியர் இந்தப் பாராட்டுப் பத்திரித்தை மிகுந்த அக்கறையோடு அவரிடம் பெற்று பெரிதாக பிறேம் போட்டுக் கொண்டு வந்திருந்தார். அவருடைய பாராட்டுப் பத்திரிம் நாட்டைவிட்டு வெளியேறும் வரை எனது வீட்டின் சுவரை அலங்கரித்துக் கொண்டே இருந்தது. அவர் மீது ஒரு பக்தியையும் பிடிப்பையும் எனக்கு ஏற்படுத்தியிருந்தது. முருகையன், சிவத்தம்பி, சிவானந்தன், கைலாயபதி போன்றவர்களுடன் அவருக்கு நல்ல ஈடுபாடு இருந்தது. முற்போக்கு எழுத்தாளர் அமைப்பில் சொக்கன் இணைந்து செயலாற்றியவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சீன பொதுவுடமைக் கட்சியைச் சார்ந்த மான் முத்தையா அவர்களுடன் மிகுந்த நட்புக் கொண்டவர் சொக்கன். மான்முத்தையாவோடு நூல்நிலையத்தில் அமர்ந்திருந்து உரையாடி உலகில் இலக்கியம், அரசியல், சமூக மேம்பாடுகள் பற்றி அவர் அக்கறையோடு உரையாடுவது வழக்கம். தனது இறுதிக்காலங்களில் பாரிய வேற்று மொழி நூல்களை இவர்கள் இருவருமே மொழிபெயர்த்து வந்துள்ளனர். அவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூல்கள் சில அண்மையில் வெளியாகியுள்ளன.

வீரகேசரி, தினகரன் பத்திரிகைகளில் சொக்கனின் சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் அடிக்கடி பக்கங்களை நிரப்பிக்கொண்டிருப்பதனை வாசகர்கள் அறிவார்கள். இலக்கியக் கூட்டங்கள் எங்கு நடந்தாலும் அங்கு சொக்கன் அவர்களைக் காணலாம். இலக்கியப் பேச்சாளராக, விமர்சகராக, கவிஞராக மட்டுமன்றி நடவராகப் பணிபுரிந்த காலம் மிக அதிகம் எனலாம். இலக்கியத் தளத்தில் நாடகத்துறையிலும் அவர் கொடிபதித்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இளமைக்காலத்தில் இருந்தே எழுத்தோடு ஈடுபாடுகொண்டிருந்த அவரிடம் தமிழ் நடை பாமரமக்களாலும் வாசித்து விளங்கிக் கொள்ளக்கூடிய இலகு நடையாக அமைந்திருந்தமையும் அவரது சமகால சமுதாயப்பார்வையும் அவரை ஒருசிறந்த எழுத்தாளராகப் பரிணமிக்கவைத்தலை எனலாம். ஊரோடு ஒப்ப ஒழுகல் அவரின் இயல்பான போக்காக இருந்துள்ளது. அவரது சாதாரணமான தோற்றும் போக்கு என்பன அவரிடம் பழகுவோரை அவர் பால் கவரவைத்துள்ளன. யார் யார் எப்பொருள் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் உணர்ந்து செயற்படும் திறன் அவரிடம் குடிகொண்டிருந்தன.

திரு. சொக்கலிங்கம் அவர்கள் சாதாரண ஆசிரியராகத் தனது பணியைத் தொடர்ந்தார். ஆசிரிய கலாசாலையில் பயிற்சியைப் பெற்றுக் கொண்டதோடு நிறைவு பெறாது பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டதாரியாகவும் பின்னர் முதுகலைமாணிப் பட்டதாரியாகவும் தன்னை வளர்த்துக்கொண்ட அவர் சிறிது காலம் ஆசிரிய கலாசாலையில் விரிவுறையாளராகவும் பணிபுரிந்துள்ளார். அதிபராகப் பணிபுரிந்த அவர் தனது இறுதிக் காலத்தில் கோண்டாவில் இராமகிருஷ்ணன் இந்து மகாவித்தியாலயத்தில் கொத்தணி அதிபராகவும் 1984-1985 காலப்பகுதியில் கடமையாற்றி ஒய்வுபெற்றவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சொக்கன் அவர்கள் எழுதி நெறிப்படுத்திய வரலாற்று நாடகங்கள் விருதுகளைத் தட்டிக்கொண்டன. ‘சிலம்பு பிறந்தது’, ‘சிங்ககிரிக் காவலன்’ போன்ற நாடகங்கள் மூலம் இவரது நாடக ஆற்றல் வெளிக்கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. நாவல் இலக்கியத்திலும் இவர் தடம்பதித்துள்ளார். இவர் எழுதிய பல படைப்புக்கள் நாலுருப் பெற்றுள்ளன. 1973ம் ஆண்டு மூல்லைத் தீவு மகாவித்தியாலயத்தில் அதிபராகப் பணிபுரிந்துள்ளார். அங்கும் பாடசாலை மட்டத்தில் நாடகத்தினைத் தயாரித்து அகில இலங்கைதீயில் போட்டிக்கு எடுத்துச் சென்றவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது எனினும் மூல்லைத்தீவு மகாவித்தியாலயத்தில்

ஒராண்டு காலத் திற்குமேல் அவர் அங்கு சேவையாற்ற விட்டுவைக்கவில்லை. அவர் இடமாற்றலாகி வேறு இடத்திற்குச் சென்றதே காரணம் எனலாம்.

இவரின் சேவையினைப் பாராட்டி யாழ். பல்கலைக்கழகம் கெளரவ கலாநிதிப்பட்டம் வழங்கிக் கெளரவித்துள்ளதோடு இவர் தமிழ்த்தின் கல்விமேம்பாட்டுப் பேரவை, கலை பண்பாட்டுக் கழகம் ஆகியவற்றிற்குத் தன்னாலான பங்களிப்பைச் செய்தவர் என்பதும் அதன்பயனாக ‘நாட்டுப் பற்றாளர்’ என்னும் கெளரவத்தினை விடுதலைப்புவிகள் அமைப்பு வழங்கியுள்ளது என்பதும் இவரது சமுதாய நோக்கையும், ஈடுபாட்டையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றது. சொக்கன் அவர்களின் இழப்பு தமிழ் இலக்கிய வட்டத்திற்கும் தமிழர் சமுதாயத் திற்கும் மாபெரும் இழப்பு என்பது கருத்திற்கொள்ளத்தக்கதே.

“வானத்திலிருந்து இறங்கும்போது
மழையாகிய நீர் மகா பரிசுத்தமானது.
அசுத்த நிலத்திலிறங்கியதும் அந்நிலத்தின்
இயல்பால் அழுக்கடைகின்றது. நிலம்
பரிசுத்தமானால் நீரும் பரிசுத்தமாய்
இருக்கும்.

கடவுளிலிருந்து இறங்கும் இரக்கம்
தர்மமாகிய நீதியினால் பரிசுத்தப்பட்ட
இடத்திலேதான் பயணபட்டுப் பிரகாசிக்கும்”

சொக்கனின்
“இலக்கியக் கருவுலம்”
நூலிலிருந்து.

சொக்க வைத்த எழுத்தாளராக சொக்கன்

-எஸ். பத்மநாதன்-

ஆரவாரமும் படாடோபமும் அற்ற உருவம் மட்டுமல்ல எழுத்தாலும் அவ்வாறே வாழ்ந்து அமர்ராகிய எழுத்தாளர் சொக்கன் பழமைக்கும் புதுமைக்கும் பாலமிட்டு சென்ற மாபெரும் கலைஞருமாவர். பல்வேறு துறைகளிலும் பிரகாசித்த இவர் தமிழீழவரலாற்றில் முக்கிய தடம் பதித்தவரும் கூட. அதிகமாக அவருடன் பழக வாய்ப்புக்கள் இல்லாது விடினும் அவரின் எழுத்துக்களால் அதிகம் கவரப்பட்டுள்ளன. சில காலம் கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியிலும் சந்திக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்துள்ளது. மிக குறுகியகால இடைவெளியில் அவரைப்பற்றி அறிந்தவைகள் பல. அவருடன் பழகிய சிலகால உணர்வுகள் எனது உள்ளத்தில் ஆழ வேரூன்றியுள்ளன.

தமிழ் மொழியை உரிய முறையில் உயரிய திறனில் எழுதியும் பேசியும் வந்த சொக்கனின் ஆளுமைகள் பல. அவரது புதுமையான சிந்தனைகளும், கலைத்திறன்களும் அனைவரையும் இலகுவில் பிணித்துவிடும். அவரைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் குறுமுனி அகத்தியரின் எண்ணமே வரும். திருநீற்றுடன் கூடிய நெற்றியில் பொட்டு எந்தேருமும் துலங்கும். தூய வெள்ளை ஆடையுடன் கூடவே மகிழ்ச்சியான பேச்சுக்கள் நிலவும். கூர்மையான கண்களுடன் ஆழமான சிந்தனைகள் ஒவ்வொன்றினையும் ரசிக்கமுடியும். அவரைச் சுற்றி எந்தநேரமும் அறிஞர் கூட்டம் இருக்கும். என்ன சொல்வார், எப்படிச் சொல்வார் என்பதில் ஒரு ஆர்வம் பொங்கும். தமிழை ஒரு ஆராய்ச்சிக்களமாக மாற்றி அத்தனை துறைகளிலும் துலங்கிய தன்னிகரற்ற ஒரு ஞானியாக வாழ்ந்தவர் இவர். ‘என் வாழ்க்கையே என் செய்தி’ என்பதுபோல அவரது வாழ்வு இலக்கியத்திற்கு பல செய்திகளைத் தந்துள்ளது. இவரது பரீசார்த்தமான எழுத்துப் பணிகள் பலவாகும். சைவமும் தமிழும் இரண்டு கண்களாக வாழ்ந்தமையால் இரண்டு துறைகளிலும் அவரது எழுத்துக்கள் பிரகாசித்திருந்தன. இந்து சமய அறிவு நிறையவே இருந்தமையால் அதனைத்தன் தெளிவான தமிழில் எழுத முடிந்தது. சைவம் வளர்த்த தையலர், இவரது சிறந்த சமய நூல்கள். இத்துடன் ‘அறநெறிப்பா’ என்ற தொகுப்பு நூலை 1969ல் வெளியிட்டுள்ளார். 1974ல் ‘பாரதி பாடிய பராசக்தி’ ஒரு தொகுப்பு நூலாக வெளிவந்தது. அத்துடன் நல்லூர் நான்மணிமாலை, இவரால்

1966ல் எழுதப்பெற்று வெளிவந்த ஒன்று. வீரகேசரி, ஈழநாடு பத்திரிகைகளில் சிறந்த சமய கட்டுரை எழுதியுள்ளார். ‘திருமந்திரம் காட்டும் வாழ்வு’ என்ற இவரது உரைகளும் ‘அப்பரின் அன்புள்ளாம்’ என்ற இவரின் பாடல்களும் நாலுருப் பெற்றுள்ளன. ‘நல்லை நகர் தந்த நாவலர்’ இவரது எழுத்துப்பணிக்கு சிறப்புத் தந்ததுடன் பாடசாலைகளில் விரும்பி படிக்கப் பெற்றதும் ஒன்றாகும். முருக பக்தராக வாழ்ந்து முழுமையான சமயப் பணியுடன் தன்னை இணைத்துள்ள இவரது வாழ்வு தனித்துவமானது.

சொக்கனின் எழுத்துப்பணியில் மிகப்பெரிய பங்கு அவரது சிறுகதைகளில் உள்ளது. 1944 முதல் இறக்கும் வரையிலும் முந்நாறு கதைகளுக்கு மேல் எழுதிய மிகச் சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளர் இவர். பரிசு பெறுவது இவருக்கு கலபானதொன்றாக இருந்துள்ளது. தமிழகத்தில் வாழ்ந்த புதுமைப்பித்தன் போன்று சிறுகதைத் துறையில் புதுமை சேர்த்தவர் இவர். மென்மையான அழகு தமிழில் அழியாத பல சிறுகதைகளுக்குச் சொந்தக்காரர் இவர்.

சிறுகதைகள் போன்று நாவல்கள் பலவற்றினைப் படைத்தவர் இவர். ‘செல்லும் வழி இருட்டு’, ‘சீதா’, ‘ஞானக்கவிஞன்’, ‘சலதி’, ‘முகங்கள்’ போன்ற இவரது நாவல்கள் மிகுந்த வாசகர்களைப் பெற்றன. காப்பிய சிறுகதைகளையும் சமகால கதைகளையும் மிகவும் லாவகமாக எழுதி நாவலாக்கும் இவரது திறன் பலரால் வியக்கப்பட்டது.

சொக்கனின் எழுத்துத் துறைகளில் அவரது கவிதைகளும் மிகுந்த பெறுமதியுள்ளவை. நான்மணிமாலை, பிள்ளைத்தமிழ், பிரபந்தம், கட்டளைக் கலித்துறை, அந்தாதி போன்ற கவிதை இலக்கணங்களை இவர் சிறப்பாகத் தனது பாடல்களில் விரவியே விட்டுள்ளார்.

நாடகத்துறையில், குறிப்பாக வரலாற்று நாடகத்துறையில் மிகவும் புகழ் பெற்றிருந்தார் இவர் என்று கூறலாம். ‘சிலம்பு பிறந்தது’ என்ற இவரது நாடகம் இவருக்குப் பெரும் புகழ் சேர்த்தது. சிறந்த இலக்கிய பயிற்சியும் ரசனையும் கொண்டுள்ள இந்நாடகம் காப்பிய உணர்வினை மிகவும் தெளிவாக்கியுள்ளது. திருகோணமலையில் நடைபெற்ற அகில இலங்கை தமிழ்த்திறன் போட்டியில் அவரது நாடகமான ‘கவிஞர்ப்பரிசு’ முதற்பரிசு பெற்றிருந்தது. அப்போது அங்கு நடுவராகக் கடமையாற்றிய நான் அவரை வாழ்த்தியது

இன்றும் நினைவில் உள்ளது. நாடகத்துறையில் சிறந்த ஈடுபாடு மட்டுமன்றி ஆய்வாளராக விளங்கி, அதில் முதுமாணிப்பட்டத்தினை பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பெற்றவர் இவர். தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் நாடகத்திற்குச் சிறந்த ஆய்வுகளைச் செய்த ஒருவராகவே இவரை நினைவுசூரவேண்டும்.

எழுத்துக்கள் போலவே பேச்சுக்கலையில் சொக்கன் ஒரு தனிப்பிறவி. எந்த விடயத்திலும் எப்போதும் பேசும் திறன் அவரிடமிருந்தது. நைகச்சுவையுடன் கூடவே ஆழந்த சிந்தனையும் இவரது பேச்சில் இருக்கும். மரபு வழியிலும் நவீன மரபிலும் பேசுக்கூடிய வலிமை இவரிடம் இருந்துள்ளது. இவரது திறன்கள் காரணமாகப் பாடநூலாக்க குழுவில் இவர்பல பணிகளைச் செய்துள்ளார். சிறுவர் பாடநூல்களில் மாற்றத்தினைப் புகுத்தியவர் இவர்.

கட்டுரைகளை ஏழுதுவது சொக்கனின் வாழ்வுப்பணியாக இருந்துள்ளது. மிகச்சிறந்த கட்டுரையாளராக விளங்கி பலருக்கு வழிகாட்டியவர் இவர். 16க்கு மேற்பட்ட புனைபெயர்களில் எழுதிப் போந்துள்ளார். பேணாமுனையில் முழுமையான வாழ்வு பெற்றுள்ள இவருக்கு, வாசகராகவும் சிலவேளைகளில் துறைசார்ந்த தொடர் எழுத்தாளராகவும் சில சந்தர்ப்பங்களில் தொலைவிலிருந்து பார்த்தும் இவரது திறமைகளை வியந்துள்ளேன்.

சொக்கவைக்கும் சொக்கனின் தமிழ் -வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம்-

“குடம்பை தனித்து ஒழியப் பட பறந்தற்றே
உடம்போடு உயிரிடை நட்பு”

ஒன்றாகத் தோன்றும் இந்த உடம்பும் உயிரும் ஆனவை முட்டையும் உள்ளிருக்கும் குஞ்சும் போன்றன. காலம் வந்ததும் குஞ்சு முட்டையை உடைத்தெறிந்து வெளியே பறப்பதுபோல இந்த உயிரும் தான் எடுத்த உடம்பு செயலற்றுக் கொண்டு போகிறது எனக் கண்டவுடன் உதறித்தள்ளி விட்டு வெளியே போய்விடும். அதுதான் உலக நியதியாகும். கவலைப்படத் தேவையில்லை. அது தன்னால் ஆற்றக்கூடிய செயல்களைச் சமுதாயத்துக்குச் செய்துவிட்டுத்தான் பறந்து விட்டது.

சொக்கன் தமது 17வது வயதில் ‘கனவுக்கோயில்’ எனும் வரவாற்றுச் சிறுக்கதையை முதலாவது பிரசுரமாக ஈழகேசரியில் எழுதிவிட்டு இலக்கியத் துறையில் புகுந்து கொண்டார். கைமுனு அரசனின் கனவுக்கோயிலான ரூவான்வெலசாயா கட்டப்பட்ட கதை அது. இப்படி எத்தனையோ கோயில்களை எழுத்தினால் கட்டியெழுப்பியவர் சொக்கன் அவர்கள்.

அவரது சிறுவயதில் நகரை அண்டிய பிரதேசத்தில் வசித்து வந்தமையாலும் சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் அரிய சேவைகள் செய்த ஆள்றோர் மத்தியில் வாழ்ந்து சரியான வழிகாட்டல்களில் வளர்ந்த படியாலும் இறுதிவரை உறுதியான சைவமதத்தவராயும், தமிழ்மொழியின் இலக்கண இலக்கியத்தைக் கரைத்துக் குடித்து, தமிழுக்கும் சைவத்துக்கும் தொண்டு செய்பவராகவும் வாழ்ந்து வந்தார்.

காந்தீயம், மக்களிடம் எளிமை, அஹிம்சை, தீண்டாமை கடையவனுக்கும் கடைத்தேற்றும் போன்றவற்றின் எண்ணக்கருக்கள் மக்களிடம் செல்வாக் குப் பெறத் தொடங்கின. அக்கால இளைஞர்களான ஹன்டி பேரின்பநாயகம், கு.நேசையா, ஈழகேசரிப் பொன்னையா போன்றவர்கள் முழுமையாக ஈடுபட்டுழைத்தனர். திரு. கு. நேசையாவுடன் சொக்கன் அவர்கள் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார்.

சிந்தனை மாற்றங்களிடையே மக்கள் பந்தாடப்பட்ட போதும் சொக்கன் அவர்கள் இவற்றை உள்வாங்கிக் கொண்டும் மரபு உடைந்து போகாமலும் புதியவற்றுள் ஏற்பதை ஏற்று சைவத்தையும் தமிழையும் வழுவாது கவ்விப்பிடித்து வாழ்ந்தவர்.

மிக அமைதியாக இருத்தலும், ஆட்களை அவதானித்தலும் தன் உணர்வுகளை வெளிக்காட்டாத் தன்மையும் அவரிடம் காணப்பட்டன. அவரது அநேகமான ஆக்கங்கள், வரலாறுகளை, காவியங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அழகான கருத்துச்செறிவுமிக்க சிறுகதைகள், நாவல்கள், கட்டுரைகள், காவியங்களாக வெளிவந்தன.

இலக்கிய மரபில் புதிய புயல் வீசி பேச்சுவழக்குகள் இடம் பெற்றாலையில் எழுந்த மரபுவாதத்தில் ‘மரபுமீறப்படலாகாது’ என ஒருசாராரும் ‘மரபு மீறப்படலாம்’ என மறுஅணியினரும் ‘இலக்கிய மரபு தெரிந்தவனாலேயே மரபுமீறப்படலாம்’ என வேறொரு அணியினரும் பத்திரிகையிலும் மேடைகளிலும் நிப்தி முழக்கி வாதம் செய்தபோது மூன்றாவது அணியைச் சார்ந்தவருடன் சேர்ந்து ஆதரவுக் கட்டுரைகளை எழுதினார் சொக்கன். அத்துடன் பாடப்புத் தகங்களுக்குத் தெளிவுரைகளும், சைவசமய தத்துவங்களையும் உண்மைகளையும் எனிய தமிழிலும் எழுதி மாணவர்கள் புரிந்து படிக்கக் கூடியதாக வெளியிட்டார். சொக்கன் பலகட்டுரைகளையும் நூல்களையும் வெளியிட்டதோடு புதிய உத்தியாக நாடகங்கள் மூலம் இலக்கியத்தை வளர்த்தார். ‘சிங்கைக்கிரிக் காவலன்’, ‘சிலம்புபிறந்தது’ எனும் இருநாடகங்களும் இலங்கைக் கலைக்கழகத்தின் முதலாம் பரிசுகளைத் தட்டிச் சென்றன. சரித்திர நிகழ்ச்சிகளை கற்பனை கலந்து கவர்ச்சியாக எழுதுவார். கவிதைநூலான ‘வீரத்தாய்’ நாவல்களான செல்லும் வழி இருட்டு, மலர்பலி இன்னமும் சிறுகதைகள் பல சொக்கனின் புனையும் ஆற்றலை வெளிக்கொண்ரந்து காட்டுவென. யாழ்ப்பாணத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தில் செயலாளராகவும், யாழ் இலக்கிய வட்டத்தின் இன்றியமையாத செயற்குழு அங்கத்தவராகவும் இருந்த ஞாபகம் உண்டு. ஆனால் அநேகமான சமய, தமிழ் சங்கங்களில் ஈடுபட்டுழைத்தவர். நாடக அரங்கக்கல்லூரியிலும் அவர்பங்கு கணிசமானது. நாடக ஆய்வுக் கட்டுரைகளோடு நாடகங்களே அவரது நாட்டமாகவும் ஈர்ப்பாகவும் பிற்காலத்தில் இருந்தன.

பட்டிமன்றங்களில் எம்மோடு எதிரெதிர் கட்சிகளில் நின்று மோதுப்பட்ட காலம் உண்டு. சில சமயம் தனிப்பட்ட ரீதியில்

ஏதாவது கண்டனம் தெரிவிப்பார். மக்கள் சிரிப்பார்கள் எனக்கு கோபம் வந்து விடும். எடுத்துக் கொண்ட விடயத்தை வெட்டிப் பேசுங்கள் எதற்கு தனிப்பட்ட விமர்சனம்' என ஆத்திரப்பட்டுக் கொள்வேன். அதெல்லாம் மேடைக்கு மட்டும். இப்போது நாங்கள் அன்பான சகோதரர்கள் எனக்கூறி சிரிப்போடு சென்றுவிடுவார்.

1980களின் பின் எனது கடமைப்பனு காரணமாக வெளியுலக இலக்கியத் தொடர்பு குறைந்து விட்டது. எனது கணவரின் சுகவீன காலத்தில் எம் நண்பர்கள் சிலருடன் வந்திருந்தார். யாரும் என்மீது அநுதாபப்படுவதை நான் விரும்புவதில்லை. எனவே திசை திருப்பி சமீபத்தில் என்ன முயற்சி நடக்கிறது என்று கேட்டேன். தான் இலக்கண ஆராய்ச்சி ஒன்று செய்வதாகவும் சிலநால்கள் கிடைக்கவில்லை எனவும் சொன்னார்.

எனது தந்தையாருக்கு திரு. நவநீத கிருஷ்ண பாரதியார் கொடுத்த ‘உலகியல் விளக்கம்’ எனும் நூலை எடுத்துக் கொடுத்தேன் அவருக்கு பரமசந்தோஷம் ‘இந்நூலை எவ்வளவு காலமாகத் தேடி வருகிறேன். ஒரு மாதத்துள் தருவேன்’ என்றார். ‘எனக்கு அது உபயோகமானதல்ல’ ‘நீங்களே வைத்துக் கொள்ளுங்கள்’ என்றேன். அவரது முகத்தில் நிலவிய மகிழ்ச்சியும் நன்றியும் சொல்லும் தரமன்று. சொக்கனது பிற்கால இலக்கிய சேவையை நாம் அறிந்ததில்லை. ஓய்வு பெறுங்காலத்திலிருந்து சமூக நீரோட்டத்தோடு கலந்து தமிழ் ஈழத்துக்கான சேவையைச் செய்து கொண்டிருந்தார் என அறிகிறோம். ‘நாட்டுப்பற்றாளர்’ எனும் விருது கொடுத்துக் கொரவும் அளித்தமையை அறிந்து பிரகாசமான மகிழ்ச்சியடைந்தோம்.

மனைவியையும் மனைவியின் சேவையையும் பிரிந்திருக்க முடியாத சொக்கன் அவர்கள் தாழும் அவ்வழி சென்றுவிட்டார்.

அவரைப் பிரிந்த தனயர்களுக்கு ஆறுதல் வார்த்தைகளைச் சொல்வதோடு அவரின் ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திப்போம்.

தமிழ்முத்தில் வெளியான முதறிஞர் சொக்கன் நினைவு மலரிலிருந்து இரங்கற் கூற்றுக்களிற் சில:-

“சொக்கன் அவர்களின் மறைவு தமிழ் கூறும் உலகிற்கோர் பேரிழப்பாகும்” - நல்லை ஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்.

“சொக்கனின் புனித ஆண்மா எம் உள்ளத்தில் என்றும் நீங்காது நிற்கும்” - கலாநிதி -செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி.

“ஒப்பரிய நூலகம் சொக்கன்” - வி. எஸ். சுவாமிநாதன், பதில் பிரதம செயலர் - மாகாணத் திட்டமிடல் செயலகம் - வடக்கீம் மாகாணம்.

“பிற மதங்களையும் மதித்த சைவர்” - பேராயர், கலாநிதி எஸ் ஜெபநேசன், தென்விந்தியத் திருச்சபை.

“பெரும் பணியாளர் சொக்கன்” மா.க. ஈழவேந்தன், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்.

“தமிழ் அறிவுச் சுடர் மலை” - கஜேந்திரகுமார் பொன்னம்பலம், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்.

“நடமாடும் கல்விச் செல்வம்” பேராசிரியர் சு. மோகனதாஸ் துணைவேந்தர் - யாழ். பல்கலைக் கழகம்.

“சொர்க்கத் தங்கம் சொக்கன்” - ப. விக்னேஸ்வரன், யாழ்-வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர்.

“பல்புகழ் பெற்ற கல்வியாளர் சொக்கன்” - பேராசிரியர் ஆ. சண்முகதாஸ், தலைவர், தமிழ்த்துறை, யாழ்-பல்கலைக் கழகம்.

“கிடைத்தற்கரிய நண்பர் சொக்கன் மாஸ்ரர்” - பேராசிரியர் நந்தி.

“சொக்கன் பெயர் நிலைக்கும்” - பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி.

“என்னை வளர்த்த தந்தை சொக்கன்” - கலாநிதி. தி. கமலநாதன், பீடாதிபதி, யாழ்-தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி.

“நாட்டுப் பற்றாளர்” - அரசியல்துறை நடவெப் பணியகம், தமிழ்மீவிடுதலைப் புலிகள்.

“அழிவற்ற ஒரு உயிர்” - தி. ச. வரதராசன் (வரதர்).

“நெஞ்சத்தில் நிரந்தரமானார்” - செஞ்சொற் செல்வர் ஆறு. திருமுருகன்.

“சொக்கனின் இலக்கிய விஸ்வரூபம்” கலாநிதி க. குணராசா (செங்கை ஆழியான்) யாழ்-மாநகர ஆணையாளர்.

“நீண்ட எதிர்காலம் சொக்கனுக்காகக் காத்திருக்கின்றது”
-இருசிகமணி கனக செந்திநாதன் (கரவைக் கவி கந்தப்பனார்).

“அறிவுசால் தமிழ்மகன்” - க. மு. தர்மராசா-சமாதான நீதிபதி.

“தமிழ்க்கண் ஒன்று விழி முடியது”-கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ்.

“சொக்கன் சிந்தனையை நிறைவேற்றுவோம்” - அருண் மாஸ்டர், தமிழ்மீக் கல்விக் கழகத் துணைப்பொறுப்பாளர்.

“ஈடுசெய்ய முடியாத பேரிழப்பு” - கவிஞர் புதுவை இரத்தினதுரை, தமிழ்மீக் கலை, பண்பாட்டுக் கழகப் பொறுப்பாளர்.

“சொக்கனின் நாமம் சிரஞ்சீவியாகச் சீவிக்கும்”-ஆசிரியர் வலம்புரி.

“தமிழ் இலக்கியப் படைப்புலகில் நிரப்பமுடியா வெற்றிடங்கள்” - ஆசிரியர், நமது ஈழநாடு.

“கல்விப் புலத்துக்குப் பேரிழப்பு” - இலங்கைத் தமிழ் ஆசிரியர் சங்கம்.

“மூன்று தலைமுறைகளின் இணைப்புப் பாலம்” - இயல்வாணன்.

“மணற்றி மலையின் மகுடம் சொக்கன்” - தமிழ்மீக் கவிராயர்.

சொக்கர் சொக்கலிங்கப் பெருமானுடன்

-புலவர் ஈழத்துச் சிவானந்தன்-

என் மனதுக்குள் தீராத வியாதிகள் இரண்டு. ஒன்று வீட்டுவியாதி (Home Sick) மற்றது நாட்டுவியாதி (Home Land Sick) இவை நீறுபூத்த நெருப்புகள். மூளாத் தீப்போல் உள்ளே கனன்று கொண்டிருப்பவை. சில நேரங்கள் சில நிகழ்வுகள் இவற்றைப் பற்றி ஏரியவைத்து பதை பதைக்கச் செய்வதும் உண்டு.

அமரர் அறிஞன் சொக்கன் அவர்களுடைய நீத்தார் பெருமை என் நாட்டுவியாதியை மூட்டிவிட்டது. ஏரியும் நெஞ்சுக் கனலில் எண்ணமுடியாத தீச்சுவடுகள். எதை எழுத? எதை விழுங்க?

சொக்கன் என் அண்ணன் சிவராமலிங்கனாரின் நாற்பது ஆண்டுகால நெஞ்சுத்து அக நக நண்பர். இதனால் எனக்கும் நண்பரானவர். நட்புக்கு அடையாளம் ஒருவரையொருவர் மதித்தலும் பேணலும் ஆதரித்தலுமாகும். இதனோடு மிகுதிக்கண் சென்றார்ந்து இடித்தலும் அடங்கும். எமக்குள் எந்த இடிபாடுகளும் வந்ததில்லை.

திரு சொக்கனுடனான நட்பின் அடையாளத்திற்கு பல சான்றுகளும் பதிவுகளும் உண்டு. சிவராமர் சொக்கரை மதித்து எழுதியவையும் பேசியவையும் சொக்கர் சிவராமரை மதித்து எழுதியவையும் பேசியவையும் அண்ணரின் பவள விழா மலரிலே ஆவணமாகியின்னது. சொக்கரின் மறைவுக்குப் பின் கனடா உதயன் இதழில் பொ.குகதாசன் எழுதிய கட்டுரையிலும் இந்த உண்மை வண்ணம் கொண்டிருந்தது.

சொக்கர் ஒரு சொல்லேர் உழவர். சிறுகதை, நாவல், கட்டுரை, கவிதை, நாடகம் என்னும் துறைகள் சார்ந்த அவருடைய அறுவடைகள் பல. கம்பன் விழாக்களும், சேக்கிழார் விழாக்களும் எம்மை மீண்டும் மீண்டும் கூடியவைத்த தமிழ்க் கூடல்கள். உவப்பத் தலைக் கூடி உள்ளப்பிரிதல் எமது தொழிலானது. சொக்கர் பணியால் ஒரு ஆசிரியர், தகுதியால் ஒரு தமிழ்வேள். அவர் தகுதிப்பாடுகள் ஆசிரியர் பதவிக்குமேல் விரிவாயும் வீச்சாயும் ஆழமாயும் நின்றது. அவரை ஆசிரியர் என்று பார்ப்பதைவிட அறிஞர் என்று பார்த்த பார்வையே பலருடைய நோக்காய் இருந்தது.

சொக்கரின் மணிவிழாவின்போது எனது ஆலயமணி இதழின் அட்டையில் அவருடைய தமிழ் முகத்தை அலங்கரித்து மகிழ்வித்தேன். பிரபல எழுத்தாளர் பத்மா சோமகாந்தனின் கடவுளின் பூக்கள் என்ற சிறுக்கைத்தீரை சொக்கர் ஒர் அணிந்துரை எழுதியுள்ளார். அந்த உரையில் ஒரு பந்தி நாலின் ஆறாம்பக்கத்தில் உள்ளது:-

“மேடைகள் பல கண்ட சிறந்த பேச்சாளரான பத்மா சோமகாந்தன் பற்றி ஈழத்தில் யான் கண்ட சொற் செல்வர்கள் என்னும் நாலில் புலவர் ஈழத்துச் சிவானந்தன் ஒரு அத்தியாயமே எழுதியிருக்கிறார் என்பதிலிருந்து அவர் நாவன்மைத்திறன் எத்தகையது என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம்” என்று அவர் எழுதி என்னைக் கணித்துள்ளார். மகன் தந்தைக் காற்றும் உதவி பற்றியும் தந்தை மகற்காற்றும் நன்றி பற்றியும் வள்ளுவர் குறிப்பிட்டது போல் நன்பருக்கு நன்பர் ஆற்றும் பேணலும் கணித்தலும் வாழ்வியலின் உறவுக்கு வழிகோலும்.

சொக்கர் சொக்கலிங்கப் பெருமானின் திருவடி நிழலில் திருவாசகத்தோடு இருப்பாரோ? திருமந்திரத்தோடு இருப்பாரோ?

யாம் ஒன்றும் அறியோம். எல்லாம் எப்பவோ முடிந்த காரியம். ஒம் சாந்தி.

28-11-1984இல் இராமநாதன் கல்லூரியில் இடம்பெற்ற சேர்.பொன் இராமநாதன் நினைவு தின விழாவில் தலைமைக் கவி, இயலிசைவாரிதி, கவிமாமணி த. ந. வீரமணி ஐயர் ‘சொக்கனை’ அக்கவியரங்கில் அறிமுகம் செய்தபோது...

சொக்கிட நற்கவிசொக்கவே வைத்திடும்
சொக்கனிவன் வருவான் - அவன்
இக்கணம் வந்திடுவான்
தக்கபெருங்கவி தண்டமிழ் மாமழை
தந்து கவிபொழிவான் - சொக்கன்
முந்தும் கவி பொழிவான்
திக்கெலாம் புகழும் மிக்கராமனாத
தீரனின் கலைச்சேவை - கவி
ஆரமதாய்ப் புனைவான்
பக்குவமாயதை இக்கவியரங்கில்
பாட்டுக்கள் தான் படிப்பான் - கவி
கேட்டு மகிழ்ந்திடுவோம்.

கல்வி யாம் வானிலே கதிரவன்போலொலாளி
காட்டிடும் சொக்கனிவன் - நிலை
நாட்டிடும் சொக்கனிவன் - தமிழ்
செல்வியின் காதலால் செய்து நூலனிகள்
சேவடி குட்டுபவன் - தமிழ்க்
காவடி தூக்குபவன்
நல்விதமாய் கலை நயந்து நெகிழ்பவன்
நந்தமிழ்மூதறிஞன் - சொக்கன்
நாடக நற்கலைஞன்
சொல்வினையாட்டிலே சொக்கவைக்கும் கவி
சொக்கியேநாம் சுவைப்போம் சொக்கன்
இக்கணம் வந்திடுவான்.

தமிழ்மீத்திலிருந்து வெளியான நினைவு மலரிலிருந்து...

தமிழை வாயினில் எழுத்தில் நெஞ்சில் வைத்தவன் சொக்கன்

-புதுவை இரத்தினதுரை-

“ஜயநின் அறிவும்; பேச்சில்
அங்கதக் கசிவும்; நெஞ்சைக்
கொய்திடும் எழுத்தும்; வாரிக்
கொடுத்திடும் தமிழும் காட்டும்
பொய்யிலா அன்பும்; உந்தன்
பொக்கைவாய்ச் சிரிப்பும்; யார்க்கும்
கைவரா திருக்கும் நாளில்
கணக்கினை முடித்தாய் ஜயா!

நீயெனக் காட்டும் வண்ணம்
நிமிர்வடன் இருந்தாய்; எங்கள்
தாயென வந்தோம் தூக்கித்
தாங்கினாய் தமிழை உந்தன்
வாயினில் எழுத்தில் நெஞ்சில்
வைத்துமே வாழ்ந்தாய்; இன்றோ
தோளினில் காவச் சொல்லி
சுருண்டுபோய்க் கிடக்கின் றாயே!

வேரெலாம் கதற்; தொங்கும்
விழுதுகள் கதற்; பெற்ற
பேரெல்லாம் கதற்; தீயில்
போகவா போறாய் ஜயா?
ஊரெலாம் திரிந்த உந்தன்
உடலது இறுதி யாக
சேரிடம் தேடி இன்று
செம்மணி வெளிக்கா போகும்?

ஒருவரும் அறியாச் சின்ன
ஊரினிற் பிறந்தாய்; நூறு
பெருவரம் பெற்ற ஞானப்
பொலிவெனக் கனிந்தாய்; நல்லைத்
தெருவினில் வணங்கும் தெய்வத்
தேரெனத் திரிந்தாய்; இன்றுன்
திருவுடன் ஏறியும் போதில்
செந்தமிழ் துடித்தே போகும்”.

Dearest Grandpa!

You have left an unbridgeable Void.

My Loving Grandma answered the call of Divinity first and you followed her. You both by the name of 'SOKKAN' THE "SIVAM" and 'THEIVANAI' THE "SAKTHI" are an inseparable entity true to his prediction. I know you would have been the grand parents of so many. You have left the mortel coils with us.

Today I'm eleven years old. A decade is not so minute in the life of a human. In 1999, you rushed to Colombo to see me, my Ammah and Appah. Then, I was young and immature to understand the loss and gains of life. My perception was confined to mere sight. Alas! Now I realize that I have missed the secrets you both had towards me in your Hearts of Gold. Your Love and compassion had no limits.

Appappah! I never knew that your pen was more powerful than the sword. Your magnetic power is formidable and brilliant that I see today after you departed from the world of Maya.

Death! Be Not Proud!

Though some have called thee mighty and dreadful,
for thou art not so.

"Life is real, life is earnest, and
The Grave is not its Goal
Dust thou art, to dust returnest
Was not spoken of the Soul" so are the sayings.

Ours is merely an artificial separation. You have not left us in the lurch.

God Almighty will bring you back in our midst soon.

OM SHANTHI! OM SHANTHI!!! OM SHANTHI!!!

Be Loved Grandson
BIRANNAN ARAVAMUTHAN.

தமிழீழத்திலிருந்து வெளியான நினைவு மலரில்
தனது வாழ்க்கைத்துணைவி திருவாட்டி தெய்வானை
அவர்களின் நினைவாக

படையல்
-சொக்கன்-

எனக்கு ஒருத்தி வாய்த்தாள்
ஒரே தலையணையில் தஸூ சாய்க்க
உரித்துப் பேற்றவள்.
பட்டு மேனியால் உரசி
எட்டுப் பொடியஞக்கு இடமளித்தவள்.
எட்டிச் செல் என்று
இதயத்தாற் சொல்லாமல்
கட்டுப் பெட்டி போல்
கட்டுண்டு கிடந்து எனது
கவலைகளுக்கெலாம்
சுமைதாங்கி ஆனவள்.
அவனுக்கு நான்
படைக்க வேண்டியது என் உயிர்தான்.
என்றாலும் இந்த நூலையே
கண்ணப்பர் போன்று
களிப்புடனே படைக்கின்றேன்.

நன்றிக்கடன் நல்குகின்றோம்.

எனது பாசமிகு தாயார் அன்புத்தெய்வம் தெய்வானை அவர்கள் 10.02.2004ல் சிவபதம் எய்தினார். அம்மாவின் பிரிவால் ஆராத்துயருற்ற அப்பாவும் 10.12.2004ல் அன்று அம்மாவைத் தேடிச் சென்றார். என்னில் பேரன்பைக் காட்டிய அப்பாவின் அருமை பெருமைகளை கண்ணாரக் கண்டு பூரிப்படையும் பாக்கியமற்ற நான், அவரது அந்திய கிரியைகளை எனது பிரிய சகோதரர்களோடு சேர்ந்து செய்து கொள்ள முடிந்தது.

என்னருமைத் தந்தையார் தமிழுக்கும் சைவத்துக்கும் ஆற்றிய இடையறா உழைப்பின் பெறுமதியைப் பாராட்டி தமிழீழப் பெருங்குடிமக்கள் மரணச்சடங்கின் அன்றும், முன்னும் பின்னும் காட்டிய பாசமும் நேசமும் என் மனதைப் பெரிதும் உருக்கின. நான் ஏன் கண்டாவில் வாழ்கிறேன் என்ற உணர்வோடு மீண்ட நான், கண்டா வாழ் அவரது சக ஆசிரியர்கள், எழுத்தாளர்கள், இலக்கிய நண்பர்கள், கலை இலக்கிய உறவுகள் சிலஞ்சிலாட்டு தொடர்பு கொண்டு ஒர் நினைவுநாளை ஏற்படுத்த முனைந்தேன்.

இதைக் கூறிய மாத்திரத்தே, அதற்கு உதவவும், முன்னின்று உழைக்கவும் பலர் முன்வந்தனர். ஆறுதலும் தேறுதலும் அளித்தனர். அவர்களின் முயற்சியால் இன்று இந் நினைவு நாள் நிறைவு பெறுகிறது.

இதற்கு, ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்து, சமூகமளித்து சொற் பெருக்காற்றி, கலந்துக்கொட்டி, உணவருந்தி, எம்மை மகிழ்வித்த தமிழ்ப் பெரியார்கள். உற்றார், உறவினர் அனைவர்க்கும் முதற்கண் எமது மனமுவந்த நன்றியைக் கூறக்கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

முக்கியமாக, நினைவு மலரை எனது தந்தையாருக்குக் காணிக்கையாக்கிய யாழ். இந்துக்கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்க கண்டா கிளை - தலைவர், உறுப்பினர்கட்கும் எனது செஞ்சார்ந்த நன்றியை நல்குகின்றேன்.

நினைவு மலரை அழகுற அச்சேற்றிய விவேகா அச்சகத்தா ருக்கும், இதனைச் சிறப்புற நிறைவாக்கப் பலவழிகளிலும் உதவிய அனைவருக்கும் என் சார்பிலும், என் குடும்பத்தார் சார்பிலும், கரங்கூப்பிய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

'சொக்கன்' மகன்
ஆராஅமுதன் குடும்பம்

10 ரக்கிடோ அறை 905
ரொந்ரோ, ஓன்ராறியோ,
கண்டா, M1G 3S4.

சொக்கன்

நமது நாட்டின் தமிழ் இலக்கிய உலகிலே முதறிஞர் என்று போற்றப்படும் "சொக்கன்" (கலாநிதி கந்தசாமிச்செட்டி சொக்கவிங்கம். பிறப்பு 02-06-1930) 1944ஆம் ஆண்டு தனது 14ஆவது வயதில் "தியாகம்" என்ற விரகேசரி சிறுக்கதை மூலம் எழுத்துலகில் பிரவேசித்தவர். சிறுக்கதை முன்னோடிகளில் ஒருவராகக் கருதப்படுகிறார்.

கல்வி உலகிலே வித்துவான், M.A. பட்டங்கள் பெற்றவர். யாழ். பல்கலைக்கழகம் அவருக்குக் கெளரவ P.h.D பட்டம் அளித்தது. தமிழ் ஆசிரியராகவும் கல்லூரி அதிபராகவும் இருந்தவர்.

பழைய இலக்கியப் புலமையும் புதிய இலக்கிய ஈடுபாடும் ஒருங்கே கொண்ட இவரின் படைப்புகள் சிறுக்கதை - நாவல் - நாடகம் - கவிதை - இலக்கிய ஆய்வு - கல்வி நூல்கள் - சுயசரிதை - மொழிபெயர்ப்பு என்று பன்முகப்பட்டன. எத்துறையானாலும் தமிழ் இலக்கண அமைதி காக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து உடையவர். ஸ்ரீலங்காவின் சாகித்திய இரத்தினம் பட்டத்தினையும் ஏராளமான இலக்கியப் பரிசுகளையும் பெற்றவர்.

வாழ்விலே ஒரு ஆத்மீகவாதி. வாழ்வின் உறுதுணையாக இருந்த மனைவி தெய்வானை அம்மையார் 04-02-2004இல் காலமானார். நல்லூர் முருகப் பெருமானின் பரமபக்தர். மக்களுக்காக நல்லவற்றைச் சிந்திக்கும், பேசும், எழுதும், பண்டுடையாளர்.

நந்தி

ஒம் முருகா!

தரணிதனில் அறுபத் தறுகோடி தீர்த்தமுன்
சரவணத் துள்ளடக்கம்
சாற்றுமோர் எழுகோடி மந்திரங்களு முன்
சடாட்சரத்துள் ஸடக்கம்
விரதமிரு நவகோடி சித்தர்களுமுனது சுப
வீட்சண்ட் தனிலடக்கம்
மேலான தேவாலயங்களு முன் ஆறுபடை
வீட்டினிற் குள்ளடக்கம்
இரவி முதல் முப்பத்து முக்கோடி தேவருமுன்
இதய கமலத்த டக்கம்
ஈரேழு புவனமுதல் அண்டங்கள் பலவுமுன்
இடத்தினில் அடக்கமையா
வரிசைமிகு பக்த ஜன பரிபாலனா யோக
வள்ளி குஞ்சரி மணாளா!
வனஜ மலரயன் மதனை யருள் சரச கோபால
மருக சரவண முருகனே.

